

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Provincie Vlaams-Brabant
blaast 10 kaarsjes uit

FiguranDten
Directeur Luc Van Ackere over
de verborgen rijkdom van
het kasteel van Gaasbeek

Overheid krijgt moeilijk vat op
de op hol geslagen woningmarkt
in de rand

Meeste vliegtuigen voor
een stukje 'made in Zaventem'

Vlaamse regering moet meer doen voor huisvesting in de rand

De getuigenissen van jonge mensen die wij in dit en het vorige nummer van RandKrant aan het woord laten over hun zoektocht naar betaalbare huisvesting in de rand, liegen er niet om. Het wordt voor hen steeds moeilijker om hier een stukje grond of een huis te vinden overeenkomstig het beschikbare budget. Daarnaast voorspellen insiders uit de immobiliënsector dat de prijzen nog wel een tijdje zullen blijven stijgen. Gouverneur Lodewijk De Witte van Vlaams-Brabant zegt in een gesprek met RandKrant n.a.v. de tiende verjaardag van de provincie onomwonden dat de huisvestingsproblematiek momenteel minstens even groot is als een decennium geleden. Volgens hem is de situatie met name in de rand zo nijpend geworden dat een specifiek beleid met diverse beleidsinstrumenten moet worden ontwikkeld om het tij te keren.

2 Het provinciebestuur van Vlaams-Brabant investeert beduidend meer in huisvesting dan andere provinciebesturen, en dat is maar logisch ook vindt De Witte omdat er hier meer behoefte is aan betaalbare woningen dan elders. 'Maar de druk op de woningmarkt is in onze provincie zo groot, dat wat wij kunnen doen te bescheiden is ten opzichte van de noden die er zijn. Ik pleit er dus voor dat de Vlaamse regering op dat vlak een grotere inspanning zou doen ten behoeve van Vlaams-Brabant. Als je hier dezelfde criteria hanteert als voor heel Vlaanderen, komen we er niet. De Vlaamse regering heeft de voorbije jaren geïnvesteerd in 10.000 bijkomende woningen, waarvan er ongeveer 1000 in Vlaams-Brabant zijn gerealiseerd. Omdat er bij ons duidelijk minder sociale woningen zijn dan in andere provincies, had men een inhaalbeweging moeten doen en hadden er eigenlijk 2000 à 2500 woningen in Vlaams-Brabant moeten komen.'

De omgekeerde wereld

Toch benadrukt gouverneur De Witte dat de voorbije tien jaar door de provincie in samenwerking met de lokale besturen heel wat initiatieven zijn genomen om de huisvestingssituatie te verbeteren. Via de sociale verhuurkantoren konden bijvoorbeeld honderden bijkomende sociale woningen worden gerealiseerd. Ook het project boven-winkelwonen levert bevredigende resultaten op, om nog maar te zwijgen over de subsidiemechanismen die de provincie uitdokterde ten behoeve van betaalbare huisvesting voor iedereen. In de praktijk blijven er echter een aantal handicaps waardoor de werking van de sociale huisvestingsmaatschappijen in de rand bijvoorbeeld niet optimaal is. 'Als zij een initiatief nemen, moeten ze altijd de kostprijs van wat ze realiseren als basis nemen voor de prijs die ze daarna aanrekenen. Daar komt bij dat de prijs van wat ze aanbieden niet hoger mag liggen dan een bepaald percentage - ik meen 20% - van het inkomen van de mensen die hun huizen

betrekken. Omdat de kostprijs om te bouwen hier zo hoog is, zegt men in een aantal gevallen: die gronden kunnen we niet kopen want daarop kunnen we geen huizen zetten die passen binnen de criteria die wij moeten hanteren. Dat leidt er dus toe dat er minder initiatieven worden genomen, wat natuurlijk de omgekeerde wereld is! Juist omdat wonen in de rand al zo duur is, zou er een tegengewicht moeten komen via een aanbod van goedkopere woningen, maar precies omwille van de duurte doet men nog minder.'

Hogere roerende voorheffing

De gouverneur wijst nog op een ander merkwaardig fenomeen dat zich zowel in de rand als in sommige stedelijke gebieden voordoeft en waar best eens aan geïnteresseerd zou worden. 'Een woning in de rand en in sommige stedelijke gebieden kost veel meer dan een identieke woning elders. Mensen die zo'n huis kopen, moeten daarvoor niet alleen meer op tafel leggen, ze moeten daarboven jaarlijks ook nog eens een beduidend hogere roerende voorheffing betalen omdat het kadastraal inkomen van hun huis hoger is dan voor een vergelijkbare woning elders. Dat is iets wat niet klopt en dus moet je de vraag stellen of dit bijdraagt tot een goed woonbeleid. Er spelen verschillende mechanismen in heel die huisvestingsproblematiek en die zou men in zijn geheel ernstig moeten gaan bekijken om de druk op de huisvestingsmarkt te verlichten. Het probleem is zeker niet in een vingerknip op te lossen, maar wat ik tot op heden een beetje mis, is de erkenning dat in sommige regio's en met name in de rand de situatie zo nijpend is geworden dat je daar een specifiek beleid voor moet ontwikkelen met diverse beleidsinstrumenten. Alleen zo slaag je erin opnieuw wat terrein te winnen en vermijd je dat het aantal betaalbare woningen nog verder daalt.'

Lodewijk De Witte

Henry Coenjaarts

Le Gouvernement flamand devrait faire plus d'efforts pour le logement dans la périphérie

Les jeunes éprouvent de plus en plus de difficultés à trouver un terrain à bâtir ou un logement abordable dans la périphérie. De plus, les experts de l'immobilier s'attendent à ce que la flambée des prix se poursuive pendant quelque temps encore. Dans une interview avec la RandKrant, le Gouverneur du Brabant flamand, Lodewijk De Witte, affirme sans ambages que la problématique du logement se pose aujourd'hui avec autant d'acuité qu'il y a dix ans. Selon lui, la situation dans la périphérie est devenue telle que des mesures politiques spécifiques s'imposent afin d'infléchir la tendance.

inhoud

april 2005 nr. 4

Vlaams-Brabant blaast 10 kaarsjes uit 4

Gouverneur Lodewijk De Witte is er trots op dat zijn provincie er het voorbije decennium in is geslaagd aansluiting te vinden bij alles wat op lokaal en regionaal vlak leeft en goede contacten wist te leggen met plaatselijke besturen en het verenigingsleven. Maar er blijven onopgeloste pijnpunten, zoals onvoldoende betaalbare huisvesting, te weinig welzijnsvoorzieningen en eindeloze files.

Veel nieuwe Belgen voelen zich hier almaar minder op hun gemak 8

FiguranDten 10

Directeur Luc Van Ackere van het kasteel van Gaasbeek heeft grootse plannen met het museum. 'Ik wil de statische instelling die het kasteel jaren is geweest, ombuigen tot een dynamisch open huis waarin voortdurend van alles te beleven valt, zodat het publiek er nooit op uitgekeken raakt.'

Onzekere tijden voor palliatief dagcentrum TOPAZ in Wemmel 12

Wonen in de rand (2) 22

Creative ondernemingen in de rand (4) 26

Familiebedrijf ASCO wereldwijd actief in vliegtuigbouw

Steunpunt NT2 onderzoekt Nederlandstalige scholen in de rand 29

Anderstaligen halen taalvaardigheid Nederlands niet onderuit

en ook nog Van Asse tot Zaventem 6 Zonder omwegen 24

Van huizen en tuinen 26 RestauranDt 28 Gemengde gevoelens 32

Floris' kijk op de leuke kant van de rand

FOTO: PASCAL VIGNERON

Gouverneur L. De Witte: 'We hebben nu voeling met wat leeft in de provincie, dat bestond vroeger niet'

De provincie Vlaams-Brabant viert dit jaar haar tiende verjaardag. Gouverneur Lodewijk De Witte is er trots op dat het provinciebestuur er in die relatief korte tijd in is geslaagd aansluiting te vinden bij alles wat op lokaal en regionaal vlak leeft in de provincie en goede contacten wist te leggen, niet alleen met gemeentebesturen, OCMW-besturen of andere overheidsinstellingen, maar ook met allerhande verenigingen die begaan zijn met jeugd, cultuur, sport, enz. Daarnaast erkent hij dat de jonge provincie met een aantal problemen worstelt, onder meer op het vlak van huisvesting en welzijnsvoorzieningen, die zich momenteel even scherp stellen als 10 jaar geleden maar waarvoor de provinciale overheid niet echt het verschil kan maken omdat ze op die domeinen niet bevoegd is en alleen als pleitbezorger kan fungeren bij de Vlaamse regering.

Wat is volgens u het belangrijkste dat de provincie in het voorbije decennium heeft gerealiseerd?

LDW 'Ik vind het heel belangrijk dat we goede contacten hebben weten te leggen met gemeentebesturen, OCMW-besturen en andere overheidsinstellingen zoals scholen en culturele centra, maar ook met tal van particuliere verenigingen, of dat nu sportclubs, jeugd- of heemkundige verenigingen zijn. We hebben bijvoorbeeld een samenwerkingsverband opgezet met alle culturele centra en we onderhouden veel nauwere contacten met alle scholen. Via de sportregio's zijn we dan weer betrokken bij het reilen en zeilen in de sportclubs. Die aansluiting bij alle mogelijke besturen, verenigingen en organisaties bestond vroeger niet. Toch is dat mijns inziens de essentiële opdracht van het provinciebestuur en ik meen dat we daaraan verder moeten blijven werken. Veel mensen vinden dat misschien wat vaag, maar het provinciebestuur zal altijd een beetje onzichtbaar blijven en achter de schermen werken. Doorgaans zijn het de lokale besturen of verenigingen die met een of ander initiatief voor het voetlicht treden, maar dat neemt niet weg dat wij daar als provincie ons steentje toe hebben bijgedragen.'

Op welk vlak is er tijdens het voorbije decennium te weinig gerealiseerd? Wat had volgens u beter of anders gekund?

LDW 'Veel van de noden die vandaag even dringend zijn als 10 jaar geleden en waarvan ik vind dat er absoluut werk

van zou moeten worden gemaakt, behoren niet tot de bevoegdheid van de provinciale overheid. Wij kunnen er alleen maar voor pleiten dat die zaken dringend worden aangepakt. Ik denk hierbij in eerste instantie aan de huisvesting; de woonsituatie in onze provincie is er het voorbije decennium niet op vooruit gegaan. Naast huisvesting moet ook een doorbraak worden geforceerd op het vlak van mobiliteit om onze economie leefbaar te houden. De regio Halle-Vilvoorde heeft dan weer een duidelijke achterstand qua welzijnsvoorzieningen die dringend moet worden weggewerkt, maar ook hier word je geconfronteerd met het feit dat alle welzijnsvoorzieningen worden opgebouwd en gefinancierd vanuit de Vlaamse regering. Wij kunnen er alleen maar op aandringen dat die terzake initiatieven neemt en de nodige budgetten ter beschikking stelt.'

Werkgelegenheid baart zorgen

Ondanks de sluiting van Renault-Vilvoorde, het faillissement van Sabena en binnen afzienbare tijd het vertrek van DHL uit Zaventem doet Vlaams-Brabant het inzake werkgelegenheid beter dan andere provincies. Dat neemt niet weg dat er in de regio Vilvoorde al jarenlang sprake is van een hoge chronische werkloosheid bij laaggeschoolden, waaronder nogal wat Frans-taligen die geen Nederlands kennen. Hoe los je zo iets op?

LDW 'Het probleem ligt wel iets breder dan die ene groep die natuurlijk zorgen baart. De reusachtige klap van de sluiting van Renault-Vilvoorde hebben we achteraf gezien eigenlijk goed verteerd. Alle statistieken inzake werkgelegenheid zijn er echter na het faillissement van Sabena in 2001 duidelijk op achteruit gegaan en de werkloosheid in de regio stijgt sindsdien sneller dan het Vlaamse gemiddelde. De voorbije decennia groeiden de economie en de tewerkstelling in de rand veel sneller dan elders in Vlaanderen, maar dat is de jongste 2 à 3 jaar niet meer het geval. Daarom zijn we samen met de Vlaamse regering een programma aan het uitwerken om daar bij voorrang iets aan te doen. Naast die economische achteruitgang is er het probleem van de laaggeschoolden in het algemeen, waaronder nogal wat mensen zitten die geen Nederlands kennen. Ten behoeve van die groep heeft de Vlaamse minister van Werk in het kader van de relance van de luchthavenregio bijkomende maatregelen voorzien om Nederlands aan te leren op de werkvloer naast nog enkele andere initiatieven.'

Vooruitgang ondanks files

Het bedrijfsleven slaakt regelmatig noodkreten over de einde-

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

loze files in de rand. Omwille daarvan zijn al enkele bedrijven naar elders getrokken. Zijn er in de regio geen grenzen aan de groei? Kun je ondernemingen blijven warm maken naar hier te komen als die weten dat er inzake mobiliteit stilaan een saturatiepunt wordt bereikt?

LDW 'Dat saturatiepunt geldt alleen als je je blind staart op de verplaatsingen met de auto. We hebben zo'n 5 à 6 jaar geleden al vastgesteld dat het aandeel van het openbaar vervoer in de verplaatsingen naar de luchthaven, zowel van passagiers als van mensen die daar werken, maar 9% bedroeg. Voor Schiphol, dat ook in een randstedelijk gebied ligt, is dat 40%. We hebben toen samen met alle betrokkenen een pad uitgetekend om het aandeel van het openbaar vervoer te verhogen. Momenteel is de luchthaven vanuit het westen (Kortrijk, Brugge, Mons) rechtstreeks met de trein bereikbaar. Het aandeel van het openbaar vervoer in de verplaatsingen naar de luchthaven is daardoor al gestegen tot 14 à 15%. Binnen een jaar wordt de treinverbinding vanuit het oosten (Hasselt, Leuven) in gebruik genomen en tegelijk wordt werk gemaakt van een beter vervoer per bus. Ik denk dat met zo'n uitgebreid kwalitatief aanbod het aandeel van het openbaar vervoer nog verder zal toenemen. Als we er ook nog in slagen om via een aantal verbeteringen het verkeer over de weg vlotter en veiliger te laten verlopen, dan geloof ik niet dat de regio tot stilstand is veroordeeld. Om erop vooruit te gaan, is het wel absoluut noodzakelijk dat er flink wordt geïnvesteerd in mobiliteit, niet alleen ten behoeve van de economie maar ook om te vermijden dat de mensen voortdurend met allerlei vormen van sluikverkeer worden geconfronteerd. Het provinciebestuur heeft daarvoor een programma ontwikkeld samen met De Lijn, de NMBS en de Vlaamse administratie voor wegen en verkeer. Iedereen staat daarachter, maar om dat programma te financieren is er veel geld nodig. De grootste uitdaging voor de komende jaren is dan ook hoe we de voorgenomen verbeteringen gefinancierd krijgen. Als we daarin slagen kunnen we met z'n allen op een gezonde manier verder leven, als het niet lukt, rijzen er grote problemen.'

Vroeger en ook nu nog werd en wordt bij het ontwikkelen van bedrijventerreinen nauwelijks rekening gehouden met de bereikbaarheid via het openbaar vervoer. Zo dwing je de mensen natuurlijk om met de auto naar het werk te gaan.

LDW 'Dat is absoluut zo. Als provinciebestuur hebben wij er daarom bewust voor gekozen het nieuwe provinciehuis dicht bij het station van Leuven te vestigen. We staan daarmee niet alleen in Leuven; er zijn momenteel een aantal projecten in voorbereiding om tussen de Philipssite en de Vaartkom - dus in de nabijheid van het station - naast kantoren ook andere activiteiten onder te brengen. In Diest loopt eveneens een project om de stationsomgeving op dezelfde manier te ontwikkelen en voor Aarschot staan gelijkaardige plannen op stapel. Bij het ontwikkelen van nieuwe bedrijventerreinen, zoals dat van Westrode in de omgeving van Meise, wordt er trouwens wel degelijk rekening mee

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

gehouden dat daar ook voor bijkomend openbaar vervoer moet worden gezorgd.'

Ieder op zijn eiland

Men heeft u gevraagd om voorzitter te worden van de 'task force' die moet zorgen voor een coherenter beleid ten behoeve van de rand. Wat zijn uw belangrijkste prioriteiten?

LDW 'Als voorzitter bepaal ik niet de agenda hé. Als voorzitter is het mijn bedoeling om alles wat bestaat beter en sterker te bundelen. Er werden in het verleden al ettelijke goede initiatieven genomen, maar mijns inziens zouden we bijvoorbeeld via het verenigingsleven moeten proberen om een intenser contact en een meer normale manier van samenleven tussen de diverse bevolkingsgroepen te bewerkstelligen. Ik heb het dan niet alleen over buitenlanders die in de rand neerstrijken en wat teveel op hun eiland blijven zitten, maar ook over Vlamingen die daar van elders komen wonen en zich evenmin voldoende integreren in hun nieuwe gemeente. Naast het verdedigen van onze taal en onze cultuur, vind ik dat we eens wat meer gebruik moeten proberen te maken van de mogelijkheden die het plaatselijke verenigingsleven biedt om mensen op een normale manier bij elkaar te brengen en zo het samenlevingsweefsel wat hechter te laten worden dan het vandaag is.'

U hebt in het recente verleden heel sterk gepleit voor de inplanting van een Huis van het Nederlands in de rand en voor meer middelen voor scholen in de regio die werken met veel anderstalige kinderen. Dat pleidooi heeft geen gehoor gevonden bij de Vlaamse regering. Wordt dat anders met zo'n 'task force'?

LDW 'Om die zaken te verkrijgen gaan we juist samenwerken. Uit het feit dat men via zo'n 'task force' tot een betere bundeling van krachten wil komen, blijkt volgens mij alleszins de principiële bereidheid om in de toekomst slagvaardiger op te treden en samen initiatieven te nemen die tot resultaten leiden.'

Henry Coenjaerts

Governor L. De Witte:

'We now have a close finger on the pulse of the province's development'

The Flemish-Brabant province is celebrating its tenth anniversary this year. Governor Lodewijk De Witte is proud that the provincial authority has managed to establish a link with the whole spectrum of local and regional developments within a comparatively short space of time. It has also succeeded in creating solid relationships not only with the district councils, public centres for social welfare and other public bodies, but also with all kinds of youth, cultural, sports associations and the like. He acknowledges the numerous challenges the province has to address, such as improving the housing situation and welfare facilities. The challenges are just as acute today as they were 10 years ago but the provincial authority cannot really change the situation by itself, as these issues do not fall within its jurisdiction. The most it can do is to argue the province's case in these areas in dealings with the Flemish government.

GRIMBERGEN

Den Diepen Boomgaard breidt uit

De biologische boerderij 'Den Diepen Boomgaard' - een sociale werkplaats voor mensen die geen of moeilijk toegang hebben tot de reguliere arbeidsmarkt - wordt binnenkort verbouwd en uitgebreid. 'We hopen dat de werken voor de nieuwbouw nog dit jaar kunnen beginnen', zegt bedrijfsleider Staf Berlo. 'Het achterste deel van de boerderij wordt afgebroken en vervangen. Zo komt er plaats voor een nieuwe

keuken en bakkerij, een bureelruimte en een inpakruimte voor de groen-

tepakketten.' Bij 'Den Diepen Boomgaard' zijn twintig mensen vast in dienst.

FOTO: FASCAL VIGNERON

In de sociale werkplaats is er een bakkerij en worden biologische groenten en fruit gekweekt. 'Den Diepen Boomgaard' heeft ongeveer twintig afhaalpunten in de regio waar je terecht kunt voor biologische groenten en fruit. Meer info over 'Den Diepen Boomgaard' vindt u op www.diepenboomgaard.be

TD

VILVOORDE

Begeleiding voor druggebruikers

Het Medisch Sociaal Opvangcentrum in Vilvoorde bestaat anderhalf jaar. In 2004 werden er 87 drugverslaafden opgevangen en zo'n 700 begeleidingsge-

sprekken en consultaties gehouden. 'De mensen kunnen hier ook terecht voor gecontroleerde vervangingsbehandelingen en sociaal-relatieve gesprek-

ken', legt algemeen coördinator Bert Joosen uit. 'In het centrum werken twee maatschappelijk werkers plus een psychologe en een dokter die vier uur per week consultatie houdt. Opvallend is dat ruim de helft van de problematische druggebruikers in Vilvoorde heroïneverslaafden zijn. De grootste groep zijn mannen tussen 18 en 24 jaar oud. Samen met de

patiënten zoeken we naar de oplossing die voor hen het beste is. In de toekomst willen we een nog ruimere naam bekendheid krijgen zodat nog meer druggebruikers de weg naar het centrum vinden.'

Meer info over het Medisch Sociaal Opvangcentrum in Vilvoorde: MSOC Vilvoorde, Leuvenestraat 7-9, tel. 02-251 94 49, e-mail msocvilvoorde@skynet.be

TD

DILBEEK

Seniorenraad ondervraagt tachtigplussers

De Dilbeekse seniorenraad ondervraagt de komende weken 1200 tachtigplussers uit de gemeente. Het project loopt in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting. 'We willen via de enquête te weten komen met welke specifieke problemen tachtigplussers kampen. Onze bedoeling is hun noden in kaart te brengen en dan samen met het OCWM, de sociale raad, de sociale dienst en de verenigingen die zich bezighouden met ziekenzorg naar de gepaste oplossingen te zoeken', legt voorzitter Juul Claikens van de seniorenraad uit. 'Zowat 70 vrijwilligers brengen huisbezoeken bij de tachtigplussers die niet in een

FOTO: PATRICK DE SPIEGHARE

rusthuis zitten. De mensen worden een paar dagen voor het bezoek verwittigd via een briefje in de bus.' De seniorenraad is nog op zoek naar vrijwilligers om mee te werken aan het project. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Juul Claikens op het nummer 02-567 92 20 of e-mail claikens.jules@pandora.be

TD

ZAVENTEM

Nieuwe luchthavenparking in aanbouw

Eind maart is een begin gemaakt met de bouw van een nieuwe luchthavenparking in Zaventem. Front Park III wordt een ondergrondse parking, waarvoor de toegangsweg intussen al is aangelegd. De nieuwe parking is nodig omdat het aantal passagiers op de luchthaven van Zaventem blijft stijgen en de bestaande parkings op drukke dagen volzet zijn. Momenteel zijn er 10.000 parkeerplaat-

sen. Daar komen er 2400 bij, waardoor de parkeer capaciteit met een kwart wordt verhoogd. De nieuwe parking moet in het voorjaar van 2006 klaar zijn.

TD

FOTO: PATRICK DE SPIEGHARE

Fietstocht om palliatieve dagcentra te redden

Op zondag 29 mei wordt onder het peterschap van Eddy Merckx een fietstocht georganiseerd ten voordele

van de palliatieve dagcentra in heel België die hun deuren dreigen te moeten sluiten (zie ook artikel pag. 12).

FELIX DE BOECK, KUNSTSCHILDER EN BOER

Felix De Boeck is één van de grondleggers van de abstracte schilderkunst in België. Hij werd op 12 januari 1898 te Drogenbos geboren en overleed er bijna een eeuw later op 18 januari 1995.

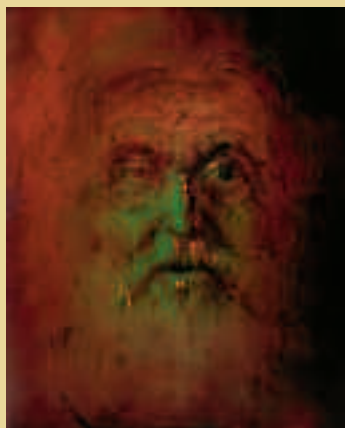
Na zijn humaniorastudies die hij in 1915 als primus beëindigde, besloot hij kunstenaar te worden. Om moreel of materieel van niemand afhankelijk te zijn, bleef hij heel zijn leven in de langgevelhoeve van zijn ouders te Breetwater de boerenstiel uitoefenen.

Felix De Boeck combineerde op geslaagde wijze de boerenstiel met zijn kunstenaarsroeping. Vooral 's zondags trok hij zich terug in zijn atelier. Zijn schilderijen ademen een onmetelijk kosmisch gevoel en een diepe religieuze geladenheid. Kunstcritici zeggen dat zijn werk evolueerde 'van een lyrisch fauvisme en een dynamisch expressionisme naar een abstracte vormgeving'. Zijn doeken worden beheerst door een permanente speling van het licht die de geometrische lijnen, hoofdzakelijk de cirkel, een diepe dimensie geven. Naast onderwerpen uit de natuur, zoals de opeenvolging van de seizoenen op het land, was De Boeck vooral geboeid door het menselijk gelaat. In sommige werken zoals 'Nachtlichten' herken je de Zennestreek met Drogenbos, Beersel en Ruisbroek. Het museum dat aan deze kunstschilder gewijd is, was eerst ondergebracht op de ruime zolder van een fraai gerestaureerd kasteel in traditionele bak- en zandsteenstijl uit de 17de-18de eeuw dat tevens fungeert als gemeentehuis van Drogenbos. De collectie omvatte toen een 60-tal schilderijen die De Boeck bij leaat aan de Vlaamse Gemeenschap schonk, en die een treffende synthese bieden van het leven en het werk van de schilder. In 1996 opende het nieuwe door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierde Felix De Boeckmuseum zijn deuren dat werd opgetrokken naast zijn geboortehuis. De verzameling omvat zo'n 300 schilderijen en een 40-tal tekeningen en geeft een overzicht en staalkaart van het oeuvre van de kunstenaar. Naast de permanente collectie wordt in een zaal afwisselend werk tentoongesteld van tijdgenoten uit de twintiger jaren.

Jaak Ockeley

Felix De Boeckmuseum, Kuikenstraat 6, 1620 Drogenbos, tel. 02-377 57 22, www.museumfelixdeboeck.be

Open van dinsdag tot vrijdag van 13.00 tot 17.00, zaterdag en zondag van 14.00 tot 17.00, gesloten op maandag, wettelijke feestdagen, van 15 juli tot 15 augustus en van 24 december tot 2 januari. Rondleidingen en zaalverhuur zijn ook mogelijk buiten de openinguren.

'Zelfportret' Felix De Boeck

Volgens federaal minister van Sociale Zaken Rudy Demotte komen er te weinig patiënten naar de centra en zijn de subsidies niet meer te verantwoorden. 'Minister Demotte beseft niet hoe belangrijk die dagcentra zijn, niet alleen voor terminale patiënten, maar ook voor de maatschappij. Dankzij de dagcentra liggen de patiënten minder lang in het ziekenhuis en dat maakt het een stuk goedkoper', zegt dokter Wim Distelmans, oprichter van het palliatieve dagcentrum Topaz in Wemmel. 'In een ziekenhuis is er ook minder tijd om mensen die bijvoorbeeld met kanker worden geconfronteerd goed op te vangen en dat is juist erg belangrijk voor hen. Er

is ons beloofd dat de subsidies voor de centra toch nog minstens zes maanden worden uitgekeerd, maar het blijft onduidelijk of de dagcentra op langere termijn zullen kunnen blijven bestaan. Vandaar dus die fietstocht.'

Deelnemen aan de fietstocht kost 30 euro. U kunt zich tot 1 mei inschrijven door dat bedrag te storten op rekeningnummer 330-4271113-63 met de vermelding 'Route Eddy Merckx - Palliatieve zorgen'. De tocht (37 km) begint op zondag 29 mei om 10.00 u voor de fabriek van Eddy Merckx, 's Herenweg 11 in Sint-Brixius-Rode. Voor meer info kunt u terecht bij Daniel Dejonghe, tel. 02-767 77 11.

TD

ZAVENTEM

Betere busverbinding naar luchthaven

De luchthaven van Zaventem is voortaan beter bereikbaar met de bus. De nieuwe lijn 272 zorgt enerzijds vanuit Brussel-Noord, Evere en Schaarbeek en anderzijds vanuit Haacht en Kampenhout voor een rechtstreekse verbinding met de luchthaven. Ook de industriezones Keiberg en Cargo worden dankzij de nieuwe lijn beter bediend. Het project is de eerste realisatie van START, het strategisch plan van de Vlaamse regering voor de reconversie van de luchthavenregio. Dankzij de nieuwe buslijn zou het aantal autoverplaatsingen per dag met 1000 moeten verminderen. Ook luchthavenuitbater BIAC draagt z'n

steentje bij en gaat tegen eind 2005 op de luchthaven een weg van zo'n 2,5 kilometer aanleggen voor de bussen van De Lijn, zodat die het drukste stuk van de Haachtsesteenweg in Diegem kunnen vermijden.

TD

FOTO: PATRICK DE SPIEGHARE

Veel nieuwe Belgen voelen zich almaar minder op hun gemak

Jeanne Uwimana voelt zich thuis in België. Ze woont al meer dan tien jaar in ons land, spreekt Frans en Nederlands, heeft de Belgische nationaliteit, werkt bij vzw PIN (Partners In Integratie) in Halle en heeft hier haar gezin en vrienden. 'Toch zal ik altijd voor een stuk Rwandees blijven', zegt ze. 'Niet alleen omdat ik in Rwanda ben geboren en mijn vader er nog altijd woont, maar ook omdat ik omwille van mijn huidskleur door menig- een niet beschouwd wordt als een normale Belg.' Uit verschillende hoeken wordt aangedrongen op een discussie mét allochtonen in plaats van over hun hoofden heen. Veel nieuwe Belgen voelen zich immers minder en minder op hun gemak in België en zijn bang voor de gevolgen van de maatschappelijke polarisatie van de laatste jaren. 'Communicatie is het begin van openheid voor andere culturen', vindt ook Jeanne Uwimana.

In 1991 kwam Jeanne Uwimana voor het eerst naar België voor een stage in bedrijfsmanagement. Drie jaar later was ze met vakantie in haar geboorteland toen daar de burgeroorlog uitbrak. 'Ik ben onmiddellijk terug naar België gekomen. Helaas werd mijn stage afgebroken omdat het bedrijf dat voor de financiering zorgde omwille van de oorlog zijn deuren moest sluiten. Samen met mijn twee broers heb ik hier asiel aangevraagd.' Niemand twijfelde aan het gevaar dat je op dat moment in Rwanda liep, zodat de asielaanvraag vrij vlot een gunstig gevolg kreeg. Toch benadrukt Jeanne dat je de emotionele moeilijkheden die met een aanvraag gepaard gaan niet mag onderschatten. 'Ik had het geluk dat ik geen doorsnee politiek vluchteling was en België daarvoor al kende. Ik woon ook al sinds 1986 in Europa omdat ik in Parijs heb gestudeerd en dat maakte het allemaal een stukje eenvoudiger. Maar je moet je voorstellen wat je als vluchteling doorgaans meemaakt: door oorlog of een andere levensgevaarlijke situatie moet je uit je land vluchten en kom je in een compleet andere wereld terecht - een land waarvan je de taal en gewoonten niet kent. Je hebt geen geld, geen werk en geen dak boven je hoofd en weet niet wat er met je zal gebeuren. Vervolgens moet je de hele procedure die gepaard gaat met de asielaanvraag doorlopen. Je weet nauwelijks waar je heen moet en kent niemand die het je kan uitleggen. Daarbovenop komt het interview, dat echt de indruk van een kruisverhoor wekt. Voor veel vluchtelingen is dat verwarrend en moeilijk te begripen: iedereen ziet toch op tv hoe slecht

het in hun land gaat? Waarom moeten ze dat zelf dan nog eens tot in detail uit de doeken doen? Het verdriet om wat ze verloren zijn, is vaak nog heel vers en dat maakt het moeilijk om alles te zien als een neutrale vraag om informatie. Ten slotte is er de onzekerheid: zullen ze mogen blijven? En indien niet, waar moeten ze dan naartoe?'

Huis te huur, maar niet voor vreemdelingen

Bij vzw PIN heeft Jeanne Uwimana een sociale taak. Andere nieuwkomers kunnen met vragen en problemen bij haar terecht. Zij luistert naar wat ze te zeggen hebben, geeft raad, wijst de weg naar officiële instanties en helpt met allerhande praktische zaken, zoals tolken en onderhandelen met huiseigenaars. 'Er zijn verhuurders die buitenlanders pertinent een huurcontract weigeren. Sommige zeggen vlakaf dat alle vreemdelingen vuil zijn en geen huur betalen. Andere pakken het iets subtieler aan en beweren dat ze al nieuwe huurders gevonden hebben. Twee dagen later zie je dat de woning nog altijd aangeboden wordt.' Zelf heeft Jeanne soms ook te maken met racisme. 'Er bestaan enorme vooroordelen tegen mensen uit andere culturen en nog het meest tegen zwarte en Arabische migranten. Toen ik hoogzwanger was, stapte ik eens op de bus. De laatste plaats was bezet door een hond.

Zijn baasje keek me aan, zag mijn toestand, maar liet zijn hond zitten. Zulke dingen doen je even slikken. Je snapt toch niet dat mensen zo kortzichtig kunnen zijn?'

Ook binnen de moslimgemeenschap groeit het onbehagen. Sinds 11 september 2001 is het klimaat van intolerantie en discriminatie tegenover hen voelbaar toegenomen. Belgen van Turkse of Noord-Afrikaanse afkomst worden na nieuwe aanslagen soms rechtstreeks aangesproken over wat er is gebeurd, alsof ze in hoogstei-

gen persoon de bommen zouden hebben gelegd. Een 'moslim' is in de ogen van veel Westerlingen momenteel identiek met een 'terrorist'. Veel Marokkanen en Turken die als kind naar België zijn gekomen of hier zijn geboren, beginnen stilaan te overwegen om terug te gaan naar ginder als de situatie verder in negatieve zin blijft escaleren.

Knelpunt onderwijs

Uit rondvraag bij nieuwe Belgen blijkt dat vooral discriminatie in het onderwijs gevoelig ligt. Al te veel leerlingen van buitenlandse afkomst worden nog steeds onterecht naar het BLO, beroepsopleiding of naar technische rich-

'Na de kleuterklas wilden ze mijn dochter meteen naar het BLO sturen omdat ze een beetje achter was met Nederlands'

FOTO: HILDE CLAESSENS

Jeanne Uwimana

tingen gestuurd en zien hun kansen op hogere opleidingen daardoor verdwijnen. Het CLB (Centrum voor Leerlingenbegeleiding) wordt daarvoor nogal eens met de vinger gewezen. Ook Jeanne Uwimana kan hierover meespreken. 'Na de kleuterklas wilden ze mijn dochter meteen naar het BLO sturen. Ze had op dat moment een kleine achterstand met Nederlands, maar meer niet. Ik wees erop dat ze met rekenoefeningen altijd uitstekend scoorde en weigerde haar naar een andere klas te laten gaan. Nu zit ze in het vierde leerjaar, spreekt perfect Nederlands en is een van de uitblinkers van de klas. Stel je voor dat ik het niet voor haar had opgenomen. Waar stond ze dan nu?' Niet alle kinderen van buitenlandse ouders hebben een moeder of vader die het zo overtuigend voor hen kan opnemen en zelf zijn ze nog te jong om de juiste beslissingen te nemen. Ook op latere leeftijd wordt het enthousiasme om hogerop te raken soms hardhandig de kop ingedrukt. Allochtone jongeren vinden geen stageplaats, terwijl hun Vlaamse klasgenoten zulke zaken met een vingerknip geregeld krijgen, of ze worden systematisch geweigerd op sollicitatiegesprekken. De allochtonen hopen dat de overheid daar dringend een einde aan maakt. Meer kansen en minder racisme zijn immers onontbeerlijk voor een harmonieuze samenleving.

Meer met elkaar praten

Iedereen heeft vandaag de mond vol van integratie. Maar wat bedoelt men er precies mee? Veel mensen geven er een te enge betekenis aan, alsof het iets is dat uitsluitend van immigranten moet komen. 'Volgens mij is integratie een proces dat in twee richtingen werkt', zegt Jeanne Uwimana. 'Allochtonen passen zich aan aan hun nieuwe omgeving, leren de taal, zoeken werk enzovoort. De autochtonen moeten echter ook openstaan voor mensen die uit andere culturen afkomstig zijn.' Pas als er aan beide kanten openheid bestaat, kan er sprake zijn van tolerantie en een geslaagde integratie. 'Spijtig genoeg zijn er veel mensen die niets met buitenlanders te maken willen hebben. Ze zien een negatief bericht op tv en concluderen daaruit dat alle vreemdelingen profiteurs en criminelen zijn. Als je zo denkt, trek je een muur op tussen de verschillende culturen en dat is ontzettend jammer want van culturele uitwisseling word je rijk in je hoofd. Er is zoveel dat we van elkaar kunnen leren, maar sommige mensen weigeren dat in te zien.' Jeanne Uwimana wil dat kortzichtige deel van de samenleving graag van zijn oogkleppen verlossen en heeft daarom met de steun van de Koning Boudewijnstichting de vereniging 'Isimbi' opgericht. 'Isimbi' wil allochtonen en autochtonen met elkaar in contact brengen en hen laten proeven van elkaars cultuur. Jeanne is erg blij met het project. 'Tijdens onze activiteiten zie je dat culturele uitwisseling werkt en dat mensen uit verschillende landen prima met elkaar kunnen opschieten. De mensen maken er onbevooroordeeld kennis met elkaar en zijn geboeid door elkaars verhalen en achtergronden. Het is prachtig om te zien. Zulke positieve dingen zouden wat meer aandacht moeten krijgen op tv.' Jeanne Uwimana is ervan overtuigd dat men-

sen vanzelf veel minder in hokjes zouden denken als ze maar meer met elkaar zouden praten. 'Je ziet niet aan iemands uiterlijk of het een goed of een slecht mens is', betoogt ze. 'Dutroux is toch ook geen buitenlander, of wel soms? In elk land heb je positieve en negatieve dingen, mensen die het goed en anderen die het slecht menen. Wie dat niet inziet, heeft een arme geest.' Jeanne heeft besloten zich voortaan alleen bezig te houden met diegenen die wél ruimdenkend genoeg zijn om verder te kijken dan kleur of godsdienst. 'Ik heb geen tijd voor bekrompen, onverdraagzame mensen. Wat zij zeggen laat me voortaan koud. Ik laat het van me afglijden en besteed mijn aandacht aan degenen die hem echt waard zijn.' HÁár kant van het integratieproces is ingevuld. 'Ik eet tegenwoordig zelfs garnalen en witlof', lacht ze.

Ines Minten

In het kader van het feestprogramma naar aanleiding van 10 jaar provincie Vlaams-Brabant wordt op 16 april a.s. in het provinciehuis in Leuven een dialogdag gehouden met allochtone bewoners van de provincie. Meer info vindt u op www.vlaams-brabant.be of bij de cel gelijke kansen van de provincie: tel. 016-26 73 94, e-mail gelijkekansen@vlaamsbrabant.be

Sinds een goed jaar heeft het kasteel van Gaasbeek geen conservator meer, maar een directeur. De nieuwe functienaam heeft meteen ook een nieuw tijdperk voor het museum ingeluid. 'Ik wou de statische, gesloten instelling die het kasteel jaren is geweest ombuigen tot een dynamisch, open huis waarin voortdurend allerlei te beleven valt', vertelt Luc Van Ackere. 'De bestaande collectie blijft uiteraard, maar ik wil er op zo'n manier mee spelen dat het publiek er nooit op uitgekeken raakt, en telkens nieuwe dingen kan meemaken en ontdekken.'

Voor hij koos voor het landelijke karakter van Gaasbeek was Luc Van Ackere voornamelijk actief in stedelijke omgevingen. Hij studeerde kunstgeschiedenis, musicologie en theaterwetenschappen in Leuven en Wenen en werkte achtereenvolgens als manager bij een impresariaat in Londen, als intendant van het Nationaal Orkest van België en het Koninklijk Filharmonisch Orkest en als cultuurbeleidscoördinator in Antwerpen. 'Na al die steden vinden sommigen Gaasbeek een vreemde wending', zegt hij. 'Maar toen ik 45 werd, vond ik het tijd om eens iets heel anders te gaan doen. Tot op zekere hoogte hebben de steden het monopolie op culturele evenementen. Toch denk ik dat landelijkheid, stilte en rust net zo goed een gunstige voedingsbodem kunnen zijn voor bepaalde vormen van cultuur. Bovendien heeft deze plek me altijd al aangesproken. Mijn vrouw is afkomstig uit deze streek en heeft me Gaasbeek leren kennen. De eerste keer stond ik perplex van wat hier allemaal te zien is. Tegelijk vroeg ik me af hoe het kon dat die rijkdom buiten de regio zo weinig bekend is.' De schatten van

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Luc Van Ackere, directeur van het kasteel van Gaasbeek

'De hier aanwezige rijkdom is te weinig bekend bij het publiek'

het kasteel onder de aandacht van een groter publiek brengen, is dan ook Van Ackeres voornaamste missie.

Populariteit op hoog niveau

'Op 2 januari 2004 ben ik aan de slag gegaan', vertelt Luc Van Ackere. 'Om negen uur 's morgens belde ik aan. De conciërge kwam openmaken in kamerjas en met krulspelden in het haar. Bleek dat de eerste werkdag van het jaar hier pas om 11 uur begint. Ik ben dan een paar uur in mijn eentje door het gigantische park gaan wandelen.' De volgende maanden gebruikte Van Ackere om elk detail van het kasteel te leren kennen: de collectie, de geschiedenis, de bestaande evenementen, de natuur, de eigenaardigheden. Zijn belangrijkste conclusie: het kasteel moest opnieuw leven. 'In de winter was het hier vijf maanden lang stil en dood. Ik vond dat dat moest veranderen. Alles moest bewegen; er moest veel meer georganiseerd worden.' Om een museum nieuw leven in te blazen, heb je twee dingen nodig: een aantrekkelijk aanbod en véél bezoekers die daarvan

komen snoepen. 'Een breed publiek bereiken is belangrijk', vindt Luc Van Ackere. 'Maar het programma mag nooit goedkoop of commercieel worden. Er moet altijd een culturele meerwaarde aan vastzitten. Als we onze bezoekers bijvoorbeeld uitnodigen om te komen eten in de grote kasteelkeuken, dan zijn hamburgers en dergelijke compleet uit den boze. Wel kan er soep op het menu staan, bereid volgens een recept uit de tijd van de laatste markiezin. De historische link mag niet ontbreken.' Het kasteel van Gaasbeek moet in de ogen van de nieuwe directeur een open belevingsmuseum worden, waarin niet een opeenhoping van historische weetjes centraal staat, maar waarin ook de emotionele ervaring een rol krijgt. 'Wat kan een historisch kasteel nog betekenen voor mensen van vandaag? Hoe werd hier vroeger geleefd? De laatste bewoonster was een intrigerende markiezin. Wat voor iemand was zij? Wat waren de wensen, dromen en angsten van die laatste generatie aristocraten die op dit soort plekken woonden? Wat hield hen bezig? Stuk voor stuk boeiende vragen waar we ook nu nog veel uit kunnen leren', vindt Luc Van Ackere. 'Dat soort denkoefeningen hebben we als basis genomen voor de restyling van het kasteel.'

In de rij voor historische parfums

De metamorfose van het museum is volgens Van Ackere nog in volle gang. Toch kan het publiek er al heel wat van meepikken. De collectie wordt tastbaarder en aantrekkelijker voorgesteld dan vroeger het geval was én het museum is zelfs een tikkeltje groter geworden. 'Mijn voorgangers woonden met hun gezin in de vroegere privévertrekken van de markiezin; een comfortabel appartement dat helemaal anders is ingericht dan de rest van het kasteel. De grote museumvleugel diende in de negentiende eeuw louter om gasten te entertainen en te

imponeren.' Die verschillen kunnen de bezoekers vandaag met eigen ogen zien, want Luc Van Ackere heeft bewust niet zijn intrek genomen in het kasteel. 'Ik heb vier kleine kinderen', legt hij uit. 'Ik wil niet dat zij in dit soort omgeving opgroeien, zo ver van de echte wereld. Er hangt een sterk oasegevoel over het domein, dat erg rustgevend en prettig is voor de bezoekers. Als je hier daadwerkelijk zou wonen, loop je volgens mij echter het risico om te vervreemden van het

'We zitten geregeld met de hele ploeg rond de tafel en vragen ons af hoe we alles nog interessanter en beter kunnen maken'

echte leven.' Daardoor staan de slaapkamer van de markiezin, het boudoir en de prachtige badkamer uit 1890 voortaan open voor het publiek. 'In de badkamer hebben we potjes met historische parfums gezet, waar de bezoekers aan mogen ruiken', zegt van Ackere. 'Het is misschien een detail, maar het slaat aan. Bij dat tafeltje staat vaak een rij mensen aan te schuiven.'

'Les liaisons dangereuses'

Ook het aantal evenementen is toenomen. Het kasteel sluit weliswaar nog altijd vijf maanden per jaar zijn deuren (van november tot maart), maar laat nu en dan een kier voor speciale gelegenheden. In de programmatie krijgen zoveel mogelijk verschillende disciplines een plaats.

'Ik wil me niet te zeer fixeren op het kunsthistorische aspect van de cultuur, maar ook een forum bieden aan muziek, theater en literatuur.' Het hoogtepunt van dit voorjaar wordt ongetwijfeld de Erfgoeddag op 17 april, die draait rond het thema 'gevaar'.

'Wie denkt aan gevaar in een kasteel komt al snel bij spoken en ronddwandelende geesten terecht en daar zullen we zeker op inspelen, maar we gaan ook een stapje verder. Onze collectie telt een opvallend aantal historische bedden. Vandaar dat we als bijkomende leidraad 'les liaisons dangereuses' hebben gekozen. Met al die bedden en de geheime gang tussen de slaapkamer en de bibliotheek valt daar heel wat rond te verzinnen.' Het voltallige personeel krijgt een rol in het evenement. 'We hebben hier een hele ploeg suppoosten, gidsen, technici en schoonmaaksters', zegt Van Ackere. 'Ik vind het belangrijk om hen allemaal zoveel mogelijk te betrekken bij al wat er gebeurt. In het weekend van de erfgoeddag zal iedereen zich verkleden in Venetiaanse kostuums met van die doodse, witte maskers, lange kapmantels en driehoekige, zwarte hoeden.

Magische sfeer

De planten en dieren op het domein van het kasteel worden evenmin vergeten. 'We beschikken hier over een heel bijzondere biotoop', vertelt Luc Van Ackere. 'Ook daarvan willen we ons publiek iets aanbieden. We hebben bijvoorbeeld een roofvogeldemonstratie gehad en een vleermuizenwandeling. In de regio zitten tientallen soorten vleermuizen, waarvan er sommige alleen hier nog voorkomen.' Het vernieuwde programma is afwisselend

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

en goed gevuld, maar blijkt veeleer een beginpunt dan een afgerond geheel te zijn. 'We zitten geregeld met de hele ploeg rond de tafel. Dan bespreken we nieuwe ideeën en vragen ons af hoe we alles nog interessanter en beter kunnen maken.' Van Ackere gooit er meteen een greep uit het komende zomer- en najaarsaanbod bovenop. 'We organiseren voor de tweede keer op rij de concerten van het blauwe uur - dat is het tijdstip waarop de zon net is ondergegaan, maar je nog geen sterren ziet. Bij heldere hemel hangt er dan een magische sfeer, ideaal als omkadering voor de muziek.' Verder brengt de zomer een grote tentoonstelling rond historische parken en tuinen, alsmede het nagelnieuwe festival van Gaasbeek: de dag van de romantische muziek. In de herfst is ontwerpster Kaat Tilley eregast op het kasteel. 'Na twintig jaar is het tijd voor een retrospectieve van haar werk', vindt Luc Van Ackere. 'Het kasteel is het perfecte decor voor haar creaties omdat ze een vergelijkbaar sprookjesachtig karakter hebben.'

Ines Minten

Kasteel van Gaasbeek, Kasteelstraat 40, 17450 Gaasbeek (Lennik), tel. 02-531 01 30, www.kasteelvangasbeek.be

Het kasteel is alle dagen behalve maandag open van 1 april tot en met 31 oktober. Openingsuren: van 10.00 tot 18.00, het park is elke dag gratis toegankelijk van 8.00 tot 20.00 (van 1 oktober tot en met 31 maart tot 18.00).

Luc Van Ackere, Direktor des Schlosses von Gaasbeek 'Die hier vorhandenen Kunstschatze sind beim Publikum zu wenig bekannt'

Seit gut einem Jahr hat das Schloss von Gaasbeek keinen Konservator mehr, sondern einen Direktor. Die neue Funktionsbezeichnung hat gleichzeitig auch eine neue Ära für das Museum eingeläutet. 'Ich wollte das Schloss, das Jahre lang einer statischen, geschlossenen Einrichtung ähnlich sah, zu einem dynamischen, offenen Haus umgestalten, in dem ständig allerhand los ist', so Luc Van Ackere. 'Die bestehende Sammlung bleibt selbstverständlich erhalten, aber ich möchte derart spielerisch damit umgehen, dass das Publikum nie das Interesse dafür verliert und dort immer wieder Neues entdecken und erleben kann.' Bevor er sich für den ländlichen Charakter von Gaasbeek entschied, war Luc Van Ackere Referent für Kulturpolitik in Antwerpen. 'Die Städte haben gewissermaßen das Monopol für Kulturveranstaltungen. Dennoch glaube ich dass Ländlichkeit, Stille und Ruhe genauso gut einen günstigen Nährboden für bestimmte Kulturformen bilden', meint er.

Terminale patiënten dreigen slachtoffer te worden van besparingswoede

Mensen met een terminale ziekte (meestal kanker) kunnen drie keer per week naar Topaz (Thuis voor psychosociale Oncologie en Palliatieve Zorg) in Wemmel. De zieken worden daar opgevangen in een ontspannen sfeer en omringd met alle warmte. Ze kunnen er praten met lotgenoten, zich uitleven in een hobby of samen uitstapjes maken. Maar Topaz en acht vergelijkbare centra elders in het land zijn misschien ten dode opgeschreven. Het federale ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid dreigde eind vorig jaar al de geldkraan dicht te draaien.

12

Marie is een van de 15 ongeneeslijke zieken die drie keer per week bij Topaz over de vloer komen. Ze heeft kanker. Vandaag komt ze recht uit het ziekenhuis. Ze voelt zich beter, ook al is lopen nog wat lastig. 'Ik ben blij dat ik uit het ziekenhuis kan', zegt Marie. 'Ik kan bijna niet meer eten, maar tijdens mijn verblijf hier en thuis krijg ik intraveneuze voeding. Zo hoef ik niet maandenlang in een ziekenhuisbed op mijn dood te wachten. Ik woon in Halle, niet naast de deur dus, maar ik kom toch zo vaak als mogelijk naar Topaz. Ik heb geen familie of vrienden, die heb ik nu hier. Dit is mijn grote familie!'

Liefst thuis sterven

Topaz ging van start in 1997 en was het allereerste palliatieve dagcentrum dat in Vlaanderen de deuren opende. Voor het concept ging initiatiefnemer dokter Wim Distelmans in het 'London Light House' zijn licht opsteken, een 'hospice' dat speciaal voor terminale Aids-patiënten werd opgericht. Palliatieve dagcentra komen tegemoet aan een reële nood; 70 procent van de ongeneeslijke zieken willen het liefst thuis sterven, maar het is niet altijd

FOTO: PATRICK DE SPIEGHELARE

mogelijk om doodzieke familieleden permanent thuis te begeleiden. Sommige ernstig zieke mensen hebben dan weer geen familie of vrienden waarop ze een beroep kunnen doen en staan er alleen voor. Een palliatief dagcentrum biedt hier een oplossing. Dokter Distelmans droomt er zelfs van dat er palliatieve dagcentra zouden komen in de buurt van elke grote stad. Zoals de zaken er nu voorstaan, ziet het er niet naar uit dat die droom snel verwezenlijkt zal worden. Wim Distelmans: 'De vorige federale minister van Sociale Zaken Frank Vandenbroucke (sp.a) vond het concept van de palliatieve dagcentra bijzonder interessant, niet alleen voor de terminaal zieke mensen, maar ook voor de samenleving. Het concept gaat in tegen de therapeutische hardnekkigheid van sommige artsen die terminale patiënten nog altijd totaal nutteloze en pijnlijke behandelingen laten ondergaan. Deze aanpak is ook veel goedkoper. Een heel jaar werking van Topaz voor 15 zieken kost 250.000 euro, dat is evenveel als twee weken ziekenhuisverblijf voor die 15 terminale patiënten.'

Te weinig patiënten

'Frank Vandenbroucke heeft er destijds voor gezorgd dat de dagcentra

financiële steun kregen van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) door ze in 2001 in het beleidsplan palliatieve zorg op te nemen. Sindsdien hebben zeven nieuwe centra in Vlaanderen en een in Wallonië bij wijze van experiment de deuren geopend. Het was de bedoeling dat er tegen eind 2004 een evaluatie van de centra zou komen om de werking ervan bij te sturen. Zijn opvolger minister Rudy Demotte heeft dat blijkbaar anders begrepen. Zijn kabinet stelt de financiering van de centra in vraag omdat uit een tussentijds rapport van het RIZIV is gebleken dat we te weinig patiënten opvangen. Na onderhandelingen met de minister krijgen we voorlopig nog twee keer zes maanden toelagen van het RIZIV. We weten niet wat er daarna budgettair boven ons hoofd hangt.' Wim Distelmans heeft veel vragen bij de evaluatie die het RIZIV van de palliatieve dagcentra heeft gemaakt: 'De centra werden door de federale Evaluatiecel Palliatieve Zorg waar ik deel van uitmaak, doorgelicht en waardevol bevonden. Het eindrapport stelt dat het zeker de moeite zou lonen het experiment te verlengen.'

Marleen Teugels

VAN 4/4 TOT 4/5

RANDUIT

A G E N D A

Joke van Leeuwen,
Kristien Hemmerechts,
Bert Embrechts

Rebelse schrijfsters

Kristien Hemmerechts en Joke van Leeuwen zijn aan elkaar gewaagd in het poëzieprogramma 'Het Groot

Leven', dat werd opgezet door de literaire vereniging Behoud de Begeerte. 'De wereld is krom, maar mijn tanden staan recht!' waarschuwt de Haagse kinderboekenschrijfster Joke van Leeuwen kordaat. Haar laconieke commentaren hebben doorgaans een rebelse ondertoon. Kristien Hemmerechts is evenmin op haar mondje gevallen en filosofeert vrijmoedig over de geneugten en de gevaren van de liefde. Bert Embrechts, die Raymond van het Groenewoud regelmatig als basgitarist begeleidt, brengt een hoop instrumenten

mee. De muzikale kanttelingen van zijn eenmansfanfare zijn bedoeld om de tocht van de wieg naar het graf op te vrolijkjen.

'Het Groot Leven' door Kristien Hemmerechts, Joke van Leeuwen, Bert Embrechts
Grimbergen, CC Strombeek, Gemeenteplein

Zaterdag 9 april om 20.15

📞 02-263 03 43,

www.ccstrombeek.be

Overijse, CC Den Blank, Begijnhofplein 11

Vrijdag 15 april om 20.30

📞 tel. 02-687 59 59,

www.denblank.be

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17

Donderdag 28 april om 20.30

📞 02-255 46 90, www.applaus.be

FOTO: THOMAS DORN

Angelique Ionatos

Angelique Ionatos, een grote dame uit Griekenland

Somber en indringend zijn de melancholische liederen die Angelique Ionatos tijdens het tafelconcert 'D'un bleu très noir' vertolkt. Ionatos geldt als een van de belangrijkste hedendaagse vertegenwoordigsters van de Griekse blues. Al in de jaren tachtig verklankte zij fijnzinnige verzen van Nobelprijswinnaar Odysseus Elytis. Later nam ze ook werk op van Dimitra Manda en Mikis Theodorakis. De gedichten van Sappho, die in de zevende eeuw voor Christus werden neergeschreven, brachten haar zozeer in vervoering dat ze die zowel in een oud-Griekse als in een hedendaagse Franse versie instudeerde. Ook in de dagboeken van de Mexicaanse schilderes Frida Kahlo ontdekte ze weemoedige teksten die ze met componist Christian Boissel voor het muziektheater bewerkte. In Asse krijgt ze muzikale versterking van Henri Angel, Michael Nick en Cesar Stroschio. De bandoneon geeft aan het concert zelfs een Latijns tintje.

'D'un bleu très noir' door Angelique Ionatos
Asse-Zellik, CC Den Horinck, Noorderlaan 20
Zaterdag 16 april om 20.30

📞 02-466 78 21, www.applaus.be

Het Nieuwe Wereld Orkest brengt eigenzinnige kijk op de actualiteit

Popklassiekers en bekende chansons worden door het Nieuwe Wereld Orkest van een geactualiseerde tekst voorzien. Het huisorkest van het Radio 1 magazine De Nieuwe Wereld volgt de politieke en maatschappelijke ontwikkelingen op de voet. De titelzinnig uit Will Tura's meezinger 'Hopeloos' verandert in 'Onverwijld, onversaagd, onbetwist' en zinspeelt op het gedraal rond de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. De omstrede uitspraken van prins Filip tijdens zijn re-

cente handelsmissie in de Chinese Volksrepubliek worden aangekaart in 'De laatste kans', een parafraze op de meewarige smartlap 'De laatste dans' van de Nederlandse zangeres Anja. De ambities van Geert Bourgeois worden gepersifleerd in 'Les Bourgeois' van Jacques Brel, terwijl Rudy Demotte wordt opgevoerd in een variatie op 'Twee motten' van Dorus. Kurt Van Eeghem leidt de nummers in en voorziet het geheel van commentaar.

Het Nieuwe Wereld Orkest
Grimbergen, CC Strombeek, Gemeenteplein

Vrijdag 8 april om 20.15

📞 02-263 03 43,

www.ccstrombeek.be

Jezus-Eik/Overijse, GC De Bosuil, Witherendreef 1

Donderdag 14 april om 20.00

📞 02-657 31 79, www.debosuil.be

PODIUM KUNSTEN

THEATER

DONDERDAG 7 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Kreutzersonates door Het Net

● 20.15

DONDERDAG 7 APRIL

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Geletterde mensen

met Cornelius Bracke & Jan De Smet

● 20.30

8, 9, 15, 16 EN 22 APRIL

VILVOORDE

Domein 3 Fonteynen
0473-21 18 21

Zwart op Wit door Stalstudio

● 20.15

15, 16, 22 EN 23 APRIL

SINT-GENESIUS-RODE

Onze-Lieve-Vrouwinstituut
02-380 10 15 of 02-356 02 56

Kloosterweg 1

Mistero Buffo van Dario Fo door

K.T.De Alsebloem i.s.m. Onze-Lieve-

Vrouwinstituut

● 20.00

Geletterde mensen
(op 7/4 in Dilbeek)

ZATERDAG 16 APRIL

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Bres IV

door Jan Goovaerts en Marc Bober

● 20.00

DONDERDAG 28 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Door mijn schuld

door Skagen

● 20.15

DONDERDAG 28 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Iets over de liefde

door Theater Malpertuis en

Peter De Graef

● 20.30

WOENSDAG 4 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Dikke mannen in rokjes

door Theater Zuidpool

● 20.15

DANS

DONDERDAG 21 APRIL

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

ID's please

door Hush Hush Hush/Moving Into

Dance/Soweto Dance Theatre

● 20.30

ZATERDAG 23 APRIL

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1

Perpetuum Mobile

door Incar

● 15.00 en 19.00

23 EN 30 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 0476-70 67 63
Begijnhofplein 11

Impressions

door DansWorkShop Overijse

● 23/4 om 15.00 en 20.00,

30/4 om 14.30

De bril van opa (17/4 in Sint-Genesius-Rode)

FAMILIEVOORSTELLING

ZATERDAG 16 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Poeslief door Kollektief D & A -

van 6 tot 10 jaar

● 20.00

ZONDAG 17 APRIL

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Woody door Jan De Smet en Arne Van

Dongen - vanaf 5 jaar

● 15.00

ZONDAG 17 APRIL

SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67

De bril van opa (zeepbellencircus)

door Theater Pronto

● 15.00

ZATERDAG 23 APRIL

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17

Bagatelle

door Salibonani - vanaf 3 jaar

● 15.00

ZONDAG 24 APRIL

ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20

Figurentheater De Maan -

vanaf 6 jaar

● 15.00

HUMOR

VRIJDAG 8 APRIL

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Het gaat toch rap

door Raf Coppens

● 20.30

8, 9 EN 10 APRIL

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Ne pizjama vè zes

door Brussels Volkstejoeter (uitverkocht!)

● 8/4 en 9/4 om 20.30, 10/4

om 14.30

WOENSDAG 13 APRIL

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17

Apres-ski door Gino Sancti

● 20.30

VRIJDAG 15 APRIL**TERVUREN**

Zaal Papeblok 02-769 20 92

P.Vandersandestraat 15

Ka-Boom door Alex Agnew

● 20.30

ZATERDAG 23 APRIL**MEISE**

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

Rockagili Comedy Sideshow

door Gili en Bladgoud door Thomas Smith

● 20.00

23 EN 24 APRIL**KRAAINEM**

GC De Lijsterbes 02-721 28 06

Lijsterbessenbomenlaan 6

Ne pizjama vè zes

door Brussels Volkstejoeter

● 23/4 om 20.00, 24/4 om

14.30

LITERAIR**DONDERDAG 7 APRIL****MEISE**

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

dOnderkurEn: 'Vroeger' met

moderator Jef Burm

● 20.30

SENIOREN**DINSdag 12 APRIL****VILVOORDE**

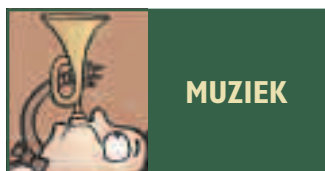
CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Bolwerkstraat 17

Souvenirs de France

door Freddy Birset

● 14.30

MUZIEK**VRIJDAG 8 APRIL****DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Will Tura

● 20.30

DINSdag 12 APRIL**TERVUREN**

Zaal Papeblok 02-769 20 92

P.Vandersandestraat 15

Los Carios

● 14.30

VRIJDAG 15 APRIL**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Jewish Soul Music

door Duo Roosemeyers & Friends

● 20.30

VRIJDAG 15 APRIL**MEISE**

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

Yesterday's Tomorrow

door Yasmine

● 20.30

ZATERDAG 16 APRIL**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Licht

door Stef Bos

● 20.30

DONDERDAG 21 APRIL**WEMMEL**

GC De Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

Wie heeft er de muziek uitgevonden?

door Steven en Stijn Kolacny

● 20.00

VRIJDAG 22 APRIL**TERVUREN**

Zaal Papeblok 02-769 20 92

P.Vandersandestraat 15

Sioen

● 20.30

VRIJDAG 22 APRIL**MEISE**

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

VVZ-Band Nieuwenrode

met speciale gast Boogieboy

● 20.30

ZATERDAG 23 APRIL**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Máiréad Nesbitt

● 20.00

ZATERDAG 23 APRIL**VLEZENBEEK**

De Merselborre 02-371 22 62

Schaliestraat 2

Irish Stew: Ierse dag met vanaf

14.00 Irish workshops om de uilleann

pipe, de tin whistle en de lyre te leren

bespelen; van 17.00 tot 20.00 Irish res-

taurant en om 20.00 concert door de

Celtic Lyre Orchestra uit Belfast

WOENSDAG 27 APRIL**VILVOORDE**

CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Bolwerkstraat 17

Daraduna

● 20.30

VRIJDAG 29 APRIL**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

El Tattoo del Tigre

● 20.30

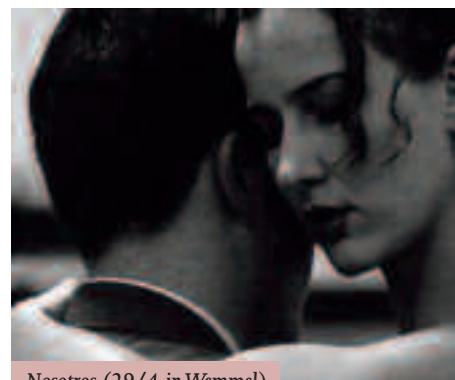
VRIJDAG 29 APRIL**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Ladies Night door Oblomow

● 20.30

Nosotros (29/4 in Wemmel)

VRIJDAG 29 APRIL**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Will Tura

● 20.15

VRIJDAG 29 APRIL**JEZUS-EIK/OVERIJSE**

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

De Nieuwe Lente

door ensemble Gruppetto

● 19.00

VRIJDAG 29 APRIL**TERVUREN**

Zaal Papeblok 02-769 20 92

P.Vandersandestraat 15

Daraduna

● 20.30

VRIJDAG 29 APRIL**WEMMEL**

GC De Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

Open doek: Nosotros, met film-

voorstelling van documentaire 'Nosotros',

een workshop tango, een fototentoonstel-

ling en degustatie van Argentijnse wijnen

en hapjes

● 20.00

Apres-ski (13/4 in Vilvoorde)

Daraduna (27/4 in Vilvoorde, 29/4 in Tervuren)

VRIJDAG 29 APRIL

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Wijsjes, walsen en boleros'

- alle hits van 15 jaar door Sanne en Erik Van Neygen

● 20.00

ZONDAG 1 MEI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Foreverband en Jo Lemaire

● 11.00

WOENSDAG 4 MEI

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Slagen & Verwonderingen

door De Beenhouwerij

● 20.00

KLASSIEK

VRIJDAG 8 APRIL

TERNAT

Sint-Gertrudiskerk 02-466 20 30
(CC Westrand)

Mattheuspassie deel II,

meesterwerk uit barok o.l.v. Barthold Kuyjken

● 20.30

10, 17, 24 APRIL EN 1 MEI

GRIMBERGEN

Basiliek Sint-Servaas 02-260 12 97
(Gemeentewinkel)

Recital

door beiaardier Rien Arssen

● 16.30-17.30

23 EN 24 APRIL

TERVUREN

The British School of Brussels
Leuvensesteenweg 19 02-766 04 42

Rhapsody in Blue

door pianist Levie Moscovici en de Koninklijke Harmonie Vossem's Voerezonen

● 19.30

ZONDAG 24 APRIL

GRIMBERGEN

Abdijkerk 02-263 03 43
(CC Strombeek)

Kantata!

door Ex Tempore

● 12.15

ZONDAG 24 APRIL

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14

Randacademie: aperitiefconcert met het Sint-Ceciliakoor en de Orfeus-academie

● 11.00

ZONDAG 24 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Aperitiefconcert

door Tijn Uilenspiegelkoor

● 13.00

ZATERDAG 30 APRIL

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Wemmel in concert

door Koninklijke Fanfare Sint-Servaas

● 20.00

JAZZ

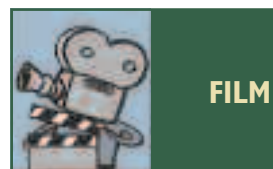
DONDERDAG 28 APRIL

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Tricycle

● 20.30

ZONDAG 3 APRIL

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

The Aviator

● 20.00

ZONDAG 3 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Heimat 3

filmmarathon deel 1

● 14.30: Het gelukkigste volk

ter wereld;

17.00 De wereldkampioen;

20.30 De Russen komen
deel 2 op 10 april

MAANDAG 4 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Erik of het kleine insectenboek

● 15.00

MAANDAG 4 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Lichter

● 20.30

DINSDAG 5 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Racing Stripes

● 15.00

DINSDAG 5 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Aviator

● 20.30

DINSDAG 5 APRIL

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Alexandre

● 20.30

WOENSDAG 6 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Meet the fockers

● 20.30

WOENSDAG 6 APRIL

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Racing Stripes (jeugdfilm)

● 14.00

ZONDAG 10 APRIL

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Erik of het kleine

insectenboek - vanaf 6 jaar

● 15.00

ZONDAG 10 APRIL

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Der Untergang

● 20.00

ZONDAG 10 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Heimat 3 - filmmarathon deel 2

● 14.30 Iedereen maakt het

goed; 17.00 De erfgenamen;

20.30 Afscheid van Schabbach

DINSDAG 12 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Der Untergang

● 20.30

DINSDAG 12 APRIL

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

The Grudge

● 20.30

Tricycle (28/4 in Beersel)

FOTO: MILIENA STRANGE

NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN

TONEEL

Genegenheid en medeleven

Wis en Frans hebben een hechte relatie. Ook als een van hen lijdt aan ouderdomskwalen blijft de ander voor hem zorgen. Hun relatie is niet verstandig maar bitterzoet omdat ze kunnen terugblikken op de vier seizoenen van het leven. Toneelgroep Ceremonia brengt dit melodramatisch levensgedicht in een grotske stijl. De stuntelige gebarentaal van de man verraadt dat zijn 'kop vol spinnenwebben zit'. Hij wordt op een aandoenlijke manier bemoeierd door zijn echtgenote. Genegenheid en medelijden lopen in elkaar over. Tom Vermeir en Machteld Timmermans zijn zo gegrimmeerd dat ze er uitzien alsof ze bijna negentig jaar zijn. Toch staan ze niet stil bij hun nakende dood. Ze zijn immers nog lang niet uitgepraat, al kunnen ze hun diepste persoonlijke geheimen maar moeizaam onder woorden brengen. Regisseur Johan Knuts treedt met 'De vier seizoenen' in het voetspoor van Erik De Volder, die het Gentse gezelschap al van in de pioniersperiode leidt.

'De vier seizoenen' door Toneelgroep Ceremonia
Dilbeek, CC Westrand, Kamerijklaan
Woensdag 13 april om 20.30
 ☎ 02-466 20 30, www.westrand.be

DANS

Les Ballets C de la B dansen hedendaags op muziek uit de 17de eeuw

Choreograaf Koen Augustijnen en contratenor Steve Dugardin zijn allebei in de ban van

Bâche

de liederen van de 17de eeuwse Engelse toondichter Henry Purcell. Ze vroegen Guy Van Nueten (dEUS, The Sands) om er enkele voor hun muzikale dansvoorstelling 'Bâche' te bewerken en live te begeleiden. De voorstel-

ling wordt verder beheerst door zes mannelijke performers die bedreven zijn in diverse stijlen als 'break dance', circusacrobatie, ballet en contactimprovisatie. Al vlug gaan die met elkaar een krachtmeting aan. Ze vertellen over hun angsten en beslommingen. Hoe kunnen ze hun onderhuidse agressie bezweren en tot rust komen? In een fitness demonstratie wordt het haantjesgedrag van ontspoorde jongeren gepersifleerd. Als ze vervolgens een hoge lichaamstoren bouwen, weten ze echter maar al te goed dat ze op elkaar zijn aangewezen en worden de zes individuen zes maatjes die op het klanken spel van Purcell de toeschouwer verontrusten, inpakken en charmeren.

'Bâche' door Les Ballets C de la B Grimbergen, CC Strombeek, Gemeenteplein
Zaterdag 30 april om 20.15
 ☎ 02-263 03 43, www.ccstrombeek.be

OPERETTE

Vermakelijke 'Gravin Maritza'

Het Vlaams Muziek Theater is de nieuwe naam van de Heistse Operette Kring. Onder leiding van Kris Stroobants en in een regie van Jos Dom toert het ensemble dit voorjaar rond met de bekende operette 'Gravin Maritza' van Emmerich Kálmán. Carla Schroyen zingt de titelrol, Kris Wouters, Glenn Desmedt en Roger Van Hove zijn haar tegenspelers. Het stuk speelt zich af kort na de eerste wereldoorlog. Na een lange afwezigheid keert gravin Maritza terug naar haar kasteel om er de verloving te vieren met baron Zsupan. Maar die persoon heeft ze zelf verzonnen. Het feest is vooral bedoeld om haar vele aanbidders op afstand te houden. Totaal onverwacht daagt een man op die dezelfde naam heeft als de fictieve verloofde en die ook echt op haar verliefd wordt. Talloze misverstanden zijn het gevolg, temeer omdat ook graaf Tassilo, die zonder zijn ware afkomst te verraden als rentmeester de belangen van de gravin heeft behartigd, naar haar hand dingt.

De Hongaarse componist Emmerich Kálmán voltooide deze vermakelijke 'love story' in 1924. Bij het Weense publiek, dat al ver-

trouwd was met zijn 'Die Csárdásfürstin', viel deze operette meteen in de smaak omwille van het grappig verhaal, het melodieuze karakter en de aanstekelijke instrumentatie. Acht decennia later heeft dit lyrisch pareltje nog niets van zijn uitstraling verloren.

'Gravin Maritza' door Vlaams Muziektheater
Beersel, CC de Meent, Gemeenveldstraat 34
Zaterdag 30 april om 19.00
 ☎ 02-359 16 00, www.applaus.be

TONEEL

I moord, 8 verdachten

In een luxueuze villa op het platteland wonen in de jaren '40 een aantal vrouwen samen. Gaby, die twee dochters heeft en gehuwd is, haar moeder en haar zuster, een oude vrijster. Het huishouden wordt gerund door Chanel die al jaren in dienst is van de familie en het recent aangeworven en bloedmooie kamermeisje Louise. Later verschijnt ook nog Pierette, de sensuele schoonzuster van Gaby, ten tonele. Op kerstavond komt de oudste dochter van Gaby terug thuis na een lang verblijf in Engeland waar ze gestudeerd heeft. De sfeer is ontspannen en feestelijk. Plots weerklinkt er een ijselijke gil! De echtgenoot van Gaby, de enige man in huis, wordt dood aangetroffen met een mes in zijn rug. Wanneer de eerste paniek weggeëbd is, blijkt dat elke vrouw een motief had om de man te vermoorden. Passie, jaloezie, geldgebrek ... motieven te over. Terwijl er een ware sneeuwstorm woedt, doet de telefoon het niet meer en zijn de vrouwen afgesneden van de buitenwereld. De spanning stijgt. Wie heeft het gedaan?

Met '8 vrouwen' van de Franse auteur Robert Thomas brengt Vlaams Fruit een mix van jong en oud op de scène. Loes Van Den Heuvel, Alice Toen, Doris Van Caneghem, Lut Hannes, Karen De Visscher, Celia Bogaert, Marieke Van Hooff en Liv Van Aelst vertolken de 8 dramatis personae in deze spannende en hilarische muzikale productie.

'8 Vrouwen' door Vlaams Fruit Sint-Pieters-Woluwe, Gemeentelijk Cultureel Centrum, Ch. Thielemanslaan 93
Maandag 11 april om 20.15
 ☎ 02-773 05 92

Ludo Dosogne

WOENSDAG 13 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Sideways

● 20.30

ZONDAG 17 APRIL

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

The Story of the Weeping Camel

● 20.00

DINSDAG 19 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Edukators

● 20.30

DINSDAG 19 APRIL

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14

Leuven kort

organisatie: JeuLink

● 20.00

WOENSDAG 20 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Hotel Rwanda

● 20.30

VRIJDAG 22 APRIL

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Confituur, met inleiding en nabespreking door Lieven Debrauwer

● 20.00

ZONDAG 24 APRIL

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Mar Adentro

● 20.00

MAANDAG 25 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Ray

● 20.30

DINSDAG 26 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Mar Adentro

● 20.30

DINSDAG 26 APRIL

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Der Untergang

● 20.30

WOENSDAG 27 APRIL

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Mar Adentro

● 20.30

DINSDAG 3 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

The Aviator

● 20.30

VAN 1 TOT 30 APRIL

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Kam Kiest voor Kunst:

Candice Degreve
(plastische fotografie)

● doorlopend

Linkefolk staat garant voor gezelligheid

Het tweejaarlijks folkfestival van Linkebeek dat door de gemeentelijke cultuurraad met de steun van het verenigingsleven op 16 april wordt georganiseerd, is uniek in zijn genre. Omdat de optredens niet in openlucht plaatsvinden, blijft het intimistisch karakter bewaard.

'We willen niet concurreren met de grote zomerfestivals maar kiezen resoluut voor kwalitatieve gezelligheid', zegt Jan Otten, de drijvende kracht achter het festival. 'Toen we acht jaar geleden van start gingen, was de afspraak dat we kleinschalig zouden blijven. Dat neemt niet weg dat hier al heel wat

zak mee. Jean-Pierre Van den Bosch speelt accordeon, Aurélie Dorzée viool en Geneviève Vrancken haalt het beste uit de gitaar, trom en fluit.

'Gewoontegetrouw nodigen we ook muzikanten zonder podiumervaring uit', licht Jan Otten toe. 'Deze keer hebben we ons laten verleiden door jong muzikaal talent uit de Brusselse Steinerschool.'

Op de affiche van Linkefolk prijkt verder de groep Maruzella die zich inspireert op de asjkenazische en de jiddische traditie. Zangeres Pascale Goeyers, klarinetpeler Marc Bueds, accordeonist Jos De Haes en contrabassist Herwig Cabus spelen meeslepende joodse wijsjes, zoals die ooit te horen waren in Roemeense, Syrische en Hongaarse dorpen van vroeger.

En dat alles onder het motto 'There are no strangers here; only friends you've never met' ('Vreemdelingen vind je hier niet, alleen vrienden die je nooit ontmoette')!

Tantra beweegt zich, zoals de naam doet vermoeden, niet in Indische sferen maar speelt bezwerende dansmuziek met Keltische, Scandinavische en Afrikaanse invloeden. De ritmesectie die Peter Daems, Sebastien Willemyns en Sam Van Inghelghem ondersteunt, garandeert opwindend dansplezier. De kers op de muzikale taart wordt de finale met Orion en Philip Catherine. 'Ze staan voor de allereerste keer samen op de scène', vertelt Jan Otten trots. 'Philip is weliswaar te beluisteren op de derde Orion cd; ze kennen elkaar dus uit de opnamestudio, maar hun samenspel op het podium is een primeur.' Welke richting het concert uitgaat, valt moeilijk te voorspellen, maar jazz, folk en dansmuziek zullen ongetwijfeld

een hecht verbond vormen.

Ludo Dosogne

Linkefolk met Gaia, Maruzella, Tantra en Orion, samen met Philip Catherine
Linkebeek, GC De Moelie, Sint-Sebastiaanstraat 14
Zaterdag 16 april vanaf 18.00, 18.00 Gaia, 20.00 Maruzella, 21.45 Tantra, 23.00 Orion en Philip Catherine
tel. 02-380 77 51, www.demoelie.be

Philip Catherine

grote namen op het podium hebben gestaan, zoals de groep Orion die ook deze keer van de partij is. Heel bewust hebben we dit jaar het Franstalige ensemble Gaia als opwarmer geprogrammeerd. We willen daarmee duidelijk maken dat we als Vlamingen openstaan voor andere culturen.'

De folkformatie Gaia heeft geen uitstaans met de gelijknamige vereniging die het opneemt voor de rechten van dieren, maar is gespecialiseerd in musette, chansons en traditionele dansmuziek. Zanger François-Marie Gérard speelt zowel gitaar als contrabas. Luc Pilartz brengt zijn viool en zijn doedel-

**VAN 10 TOT 24 APRIL
NIEUWENRODE**De Oude Pastorie 015-71 02 53 of
Kerkstraat 24 www.kruiswegpc.be**'De kruisweg van Ons
Heer Jezus Christus door
Brussel'** door Pierre Claes● van di tot vrij van 10.00 tot 16.00,
za van 10.00 tot 12.00 en van 14.00
tot 17.00, zo van 14.00 tot 17.00**VAN 11 TOT 27 APRIL
GRIMBERGEN**Gemeentelijke hoofdbibliotheek
02-267 56 61

Cultureel Centrum Gemeenteplein

**'Zoveel Brabanders,
zoveel verhalen'**

● doorlopend

**VAN 11 TOT 27 APRIL
MACHELEN**Openbare Bibliotheek 02-252 14 34
Vilvoordelaan 43**'Zoveel Brabanders,
zoveel verhalen'**

● doorlopend

TOT 14 APRIL**BEERSEL**CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34**'Wim stelt tentoon'**

door Wim Opbrouck

● doorlopend

15 TOT 24 APRIL**SINT-PIETERS-LEEUEW**G.C.C. Coloma 02-371 22 62
J. Depauwstraat 25**Retro-kunsttentoonstelling**

door Leeuw Art, 24/4 om 15.00

dessertconcert door Zolotoj Plyos

● doorlopend

TOT 17 APRIL**OVERIJSE**CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11**Tentoonstelling Rasa: 'Lijf'**

● doorlopend

VAN 17 APRIL TOT 1 MEI**BEERSEL**CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34**'Beschermen? Achter de
schermen'** door het Heemkundige

Genootschap 'van Witthem'

● doorlopend

**VAN 22 APRIL TOT 6 MEI
OVERIJSE**CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11**Expositie** door Kunstkring Ram

● doorlopend

ZONDAG 24 APRIL**TERVUREN**Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
Leuvensesteenweg 13 02-769 52 11**'Evenementendag Africa
<> Tervuren: Congo Ya
Biso'**Forum voor hedendaagse Afrikaanse
muziek, dans, theater, ateliers, ... met
afsluitshow door Pas Mal+, met Tabu

Ley Rochereau en Papa Wendo

● 10.00-18.30

**TOT 4 MEI
GRIMBERGEN**CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein**Michel François**

● doorlopend

TOT 9 OKT**TERVUREN**Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
Leuvensesteenweg 13 02-769 52 11**'Het geheugen van Congo,
de koloniale tijd'**● van di tot vrij van 10.00 tot
17.00, za en zo van 10.00 tot
18.00**DINSDAG 12 APRIL****LEUVEN**

Seinhuis

03-216 29 90 (Gezin en Handicap)

Tienesteeweg 63

**Infoavond rond inclusief
onderwijs** voor ouders die de stap

naar inclusief onderwijs overwegen

organisatie: Gezin en Handicap

● 19.30

VRIJBUITERS IN DE NATUUR

**Negentiende eeuwse Belgische
landschapschilders in het Brussels stadhuis**Félicien Rops, Landschap te Klampenborg, 1874,
Olie op hout, 44 x 82, Privé-coll.

Tussen 1865 en 1890 kwam onder invloed van de School van Barbizon in Frankrijk ook in ons land het schilderen in openlucht in de mode. De Belgische kunstenaars die de natuur opzochten, maakten evenwel 'woestere' werken dan hun Franse en Hollandse collega's. Volgens Francis Carrette, die een honderdtal werken uit deze periode voor de huidige tentoonstelling in het Brusselse stadhuis selecteerde, hadden ze meer lef en waren ze geneigd om de werkelijkheid naar hun hand te zetten. Vaak vervuilden ze het penseel voor het paletmes zodat ze hun doek beter konden 'bewerken'. Deze werkwijze leverde vaak spectaculaire kleureffecten op.

Hippolyte Boulenger, die behoort tot de School van Tervuren, is ruim vertegenwoordigd. Hij vertoefde veelvuldig in het Zoniënwood en daarbuiten om bomen, struiken, waterplassen, grasvelden en wolkenpartijen te bestuderen. Naast sentimentele natuurgezichten als 'Avondschemering in de winter' en 'Lente in Bosvoorde' worden ook zijn 'Molen te Vleurgat', 'De wasvrouwen' en 'Het witte huis' geëxposeerd.

Een andere grote naam op deze tentoonstelling is Félicien Rops. Om inspiratie op te doen, ontvluchtte hij regelmatig het vermoeiende stadsleven en trok met zijn schildersmateriaal naar afgelegen oorden of naar de eenzaamheid van het Noordzeestrand.

Opmerkelijk zijn de 'marines', de gezichten op de Schelde en de 'Duinestudie'. Hoewel hij vaak onderwerpen leent van de Franse impressionisten, hecht hij minder belang aan de lichtnuances.

Van James Ensor worden zowel verstilde als uitbundige natuurfotografen getoond. Op het schilderij 'Christus bedaart de storm' bijvoorbeeld verdwijnt het afgebeelde schip in gewelddadige kleuren. Ook Louis Artan, die van Félicien Rops de esthetiek leerde, was in de ban van de donkere lichten bij dreigend onweer. Net als Boulenger sprong hij kwistig om met verf. Dat een zonsopgang in de vrije natuur op verschillende manieren kan worden beleefd, blijkt uit twee contrasterende doeken van Guillaume Vogels. Nagenoeg alle Belgische landschapschilders waren vrijbuiters die het academisme de rug toekeerden, zodat ze voortdurend een andere stijl konden uitproberen.

Ludo Dosogne**'Schildersignatuur. Een blik op de landschap-
schilderkunst in België op het einde van de
19de eeuw'****Brussel, Stadhuis, Grote Markt****Nog tot 12 juni. Alle dagen behalve dinsdag van
10.00 tot 17.00**

● 02-279 64 45

Hippolyte Boulenger, De Maas te Anseremme, s.d.,
Olie op hout, 23 x 30, Museum van Elsene

ERFGOEDDAG

Op 17 april loert het gevaar om de hoek

Zondag 17 april is het weer Erfgoeddag in Vlaanderen en Brussel, en die staat dit jaar in het teken van het gevaar in alle mogelijke gedaanten. De deelnemende musea, archiefinstellingen, heemkringen en andere verenigingen laten enerzijds zien dat veel gebouwen, landschappen, voorwerpen, bezigheden en dialecten in hun voortbestaan worden bedreigd. Anderzijds zullen de bezoekers soms ook zelf gevaren moeten trotseren. En die schuilen vaak in een klein hoekje!

'Gevaar oefent een onweerstaanbare aantrekkingskracht uit', vertelt coördinatrice Géraldine Leus. 'Het thema is nog aantrekkelijker dan 'Het zit in de familie', waar rond we vorig jaar werkten en waarmee we in het hele land bijna 200.000 geïnteresseerden konden verleiden. Als de weersomstandigheden meezitten kunnen we dat aantal allicht overschrijden, want het aanbod is dit jaar nog uitdagender en alle activiteiten zijn in principe gratis.' In Asse wordt in het

Oud Gasthuis een tentoonstelling georganiseerd van afgedankte werktuigen en gerestaureerde kunstvoorwerpen. Ook de bijgelovige praktijken om ziekte en onheil af te weren worden belicht. In onbruik geraakte spelletjes als bikkelen, steltlopen en bokschietsen kunnen opnieuw worden beoefend. Lode Pletinckx laat het dialect van Asse herleven. Rond 16.00 u is een concert met vergeten volksliedjes voorzien.

Beersel ontsluit zijn gemeentearchief. Zeker niet te missen is de hilarische opwarmer 'Een lijk in de burcht'. In het plaatselijke cultureel centrum de Meent kunt u een documentaire gaan bekijken waarin het restauratiedossier van het roemruchte kasteel van Beersel wordt toegelicht.

Aan de watermolen van Dilbeek wordt over de legendarische maar onfortuinlijke molenaars uit een ver verleden gefantaseerd. Er is ook een expositie over de dertien molens van weleer. Per fiets of te voet kan de Pedevallei worden doorkruist, en in het Saviocentrum staat om 15.00 u een openbaar gesprek in het Dilbeeks dialect op het programma.

Het museum 'De Mijnwerker', dat in het station van Galmaarden is gehuisvest, vertoont een film over het harde labuur in 'de fosse' met getuigenissen van mensen uit de streek.

In Grimbergen is het Museum voor Oude Technieken (MOT) de trekpleister met een tentoonstelling van bakovens en een workshop over brood bakken op steen. Tussen de Liermolen en de Tommenmolen is een bakovenparcours uitgestippeld.

De onthoofde graaf Egmont dwaalt dan weer postuum door de gangen van het Kasteel van Gaasbeek. De bezoekers worden daar ook opgeschrikt door rammelende harnassen en een venijnige heks. De bedden in de vele slaapkamers van het kasteel herinneren aan passionele liefdes. De Sockaert kamer en het lustpaviljoen verwijzen naar 'Les liaisons Dangeuses'. Er worden ook drankjes geserveerd met suggestieve namen als 'Bloody Mary', 'Mort Subite' en 'Duvel'.

In Overijse organiseert De Beierij vanuit CC Den Blank een wandeling langs 'trage wegen', waarbij een natuurgids en een

verteller de verbeelding prikkelen. Als toemaatje kunnen de deelnemers de opvoering 'Het spook van het begijnhof' bijwonen.

In Ternat wordt een tocht langs roestige watermolens en afbrokkelende kapelletjes gepland.

In Tervuren opent de Koninklijke Heemkundige Kring Sint-Hubertus op de Erfgoeddag een nagelnieuwe archiefruimte. Afspraak op de parking van de Koninklijke Moestuin.

In het Brusselse Centrum voor het Beeldverhaal kunt u een selectie striptekeningen gaan bekijken waarin gevaar centraal staat. **Ludo Dosogne**

Erfgoeddag 'Gevaar!'

Zondag 17 april

Alle activiteiten zijn gratis en lopen van 10.00 tot 18.00. De volledige informatie over de Erfgoeddag vindt u in de gratis programmabrochure of op www.erfgoeddag.be. U vindt deze brochure in de openbare bibliotheek maar u kunt ze ook bestellen bij de Vlaamse infolijn op 0800 3 02 01 of via www.erfgoeddag.be

VRIJDAG 15 APRIL

SINT-PIETERS-LEEUEW

G.C.C. Kasteel Coloma
02-377 23 91 (Brigitte Vandamme)

J. Depauwstraat 25

'Stekken, zaaien en vermeerderen van vaste planten', voordracht en demonstratie door José De Buck

organisatie: VVPV regio Pajottenland

🕒 20.00

17 EN 20 APRIL

DILBEEK

Café Den Tat 02-502 38 80
Kalenbergstraat 9

'Bier en mondialisering',

🕒 tweeluik met op 17/4 om

13.00 aftrap aan Den Tat en

bezoek te voet of per fiets aan 2 brouwerijen, deel 2 op 20/4 om

20.30

ZATERDAG 23 APRIL

HOEILAART

Felix Sohiecentrum
02-657 51 50 (De Notenboom)

Gemeenteplein

Gespreksnamiddag over 'Zelfzorg'

organisatie: De Notenboom

🕒 14.00-17.00

CURSUSSEN

IEDERE DONDERDAG

NEDER-OVER-HEEMBEEK

Zaal Regenboog

0475-33 62 79 (Patricia Vanhamme)

François Vekemansstraat 192

Country Dance lessen

🕒 19.30-21.30

DINSDAG 12 APRIL

GRIMBERGEN

Eigen thuis 014-50 22 70
Schildpadstraat 30 (Erc Hendrickx)

Start cursus Afrikaanse dans

🕒 20.30-22.00

DONDERDAG 14 APRIL

HOEILAART

Bosmuseum Jan van Ruusbroec

02-657 93 64 of www.inverde.be
Duboislaan 6

Start cursus 'Veldvegetatiekunde'

🕒 9.00-16.00

VRIJDAG 15 APRIL**GRIMBERGEN**

Athena Brabant - Centrum voor
Creatieve Kunstambachten

02-460 44 92

Humbeksesteenweg 184

Workshop 'Batik op zijde in combinatie met ont-kleuring'

● 10.00-16.00

VRIJDAG 15 APRIL**VILVOORDE**

Openbare bibliotheek 02-255 47 52
(dienst Maatschappelijke Integratie)
Grote Markt 9

Start 'Voorleescursus', voor anderstalige ouders met kinderen in het Vilvoordse kleuteronderwijs

● 10.00-11.30

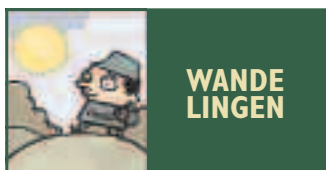
DINSDAG 19 APRIL**JEZUS-EIK/OVERIJSE**

GC De Bosuil 02-767 73 55
Witherendreef 1

'Digitaal fotograferen'

organisatie: KW/B Tervuren

● 20.00

10, 17 EN 24 APRIL

02-358 32 93

Wandeling door Natuur-groepering Zoniënwoud vzw

10/4 'In en om de vijvers van
Groendaal'

17/4 'Vogels voor kinderen en hun
ouders: op stap met de boswachter'
24/4 'Gluren bij de Buren. Een kijkje
nemen in het Waalse Zoniënwoud'

● Vertrek aan Bosmuseum Jan
van Ruusbroec, Duboislaan 6 in
Hoeilaart om 14.00 (op 14/4 en
24/4) en om 7.30 (op 17/4)

ZONDAG 17 APRIL

02-270 01 76

Vogelwandeling in het

Beverbos (Wemmel en Strombeek-
Bever)

organisatie: Natuurpunt Grimbergen

● Vertrek om 9.00 aan de par-
king voor de Nationale Planten-
tuin, Nieuwelaan in Meise

ZONDAG 17 APRIL

02-687 64 24 (Willy Vanbeneden)

Jubileumwandeling

organisatie: Vakantieoogengens Overijse

● Vertrek om 14.00 aan de
Sint-Michielskerk in Terlanen
(Overijse)

ZONDAG 24 APRIL

02-251 85 82

Holle wegen wandeling

organisatie: Natuurpunt Vilvoorde /
Machelen / Steenokkerzeel

● Vertrek om 14.30 aan de
parking van Domein 3 Fonteinen
in Vilvoorde

ZONDAG 1 MEI

02-305 40 75

Wandelen in de bloeiende rotstuin van het provinciaal domein en in het Hallerbos vol boshyacinten (4, 6, 12, 16, 20, 25 en 30 km)

organisatie: Wandelclub Sint-Pieters-
Leeuw

● Vertrek van 8.00 tot 15.00
in Zaal Centrum, Menisberg 7 in
Huizingen

ZONDAG 1 MEI

02-767 68 63

Afbakening van het Zoniënwoud

organisatie: Koninklijke Heemkundige
Kring Sint-Hubertus Tervuren

● Vertrek om 14.30 aan Net-
tenberg, Tervuren

DINSDAG 10 MEI

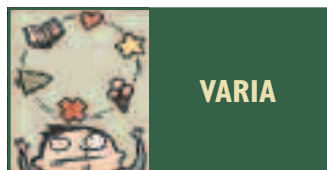
02-687 42 94

(Jacqueline van der Horst)

Eizerwandeling (6, 9 en 15 km)

organisatie: De IJsetrappers Overijse vzw

● Vertrek van 9.00 tot 18.00
in de Gemeentezaal 'De Fraat',
Duisburgsesteenweg in Eizer

VAN 8 APRIL TOT 16 MEI**GROOT-BIJGAARDEN**

Kasteel van Groot-Bijgaarden

02-344 62 73 of www.grandbigard.be
Van Beverenstraat

Lente in Groot-Bijgaarden:

bloemententoonstelling in het kasteelpark

● 10.00-18.00

ZATERDAG 9 APRIL**DILBEEK**

CC Westrand

02-520 77 30 of <http://sacha.scw.be>

Kamerijklaan

Kookavond voor lesbiennes, homo's en bi's

organisatie: Sacha

● 18.00

9 EN 10 APRIL**SINT-PIETERS-LEEUEW**

Gemeentelijke Evenementenhal

0495-86 09 37 (C. Goosens)

Bergensesteenweg 250

Rommelmarkt en Antiekbeurs

● 10.00-18.00

ZONDAG 10 APRIL**Vaarhappening:** start van het

vaarseizoen op de Brabantse kanalen

02-203 14 59 of www.scaldisnet.be

organisatie: Kanaaltochten Brabant i.s.m.
de kanaalgemeenten rond het Zeekanaal

● Vanuit Grimbergen (Verbran-
de Brug) rondvaarten richting
Brussel (2 uur), vertrek om

9.00, 11.00, 13.00 en 15.00

Vanuit Vilvoorde richting Kapelle-
op-den-Bos (1 uur), vertrek om

10.00, 12.00, 14.00 en 16.00.

Vanuit Kapelle-op-den-Bos kunt
u de Kanaalroute fietsen (info
over Kanaalroute bij de provin-
cie: 016-26 76 76)

Vanuit Kapelle-op-den-Bos rich-
ting Vilvoorde, vertrek om

11.00, 13.00, 15.00 en 17.00.

Vanuit Brussel richting Vilvoorde,
vertrek op het uur tussen 9.00
en 16.00

ZATERDAG 16 APRIL**WEZEMBEEK-OPPEM**

Duitse School 02-731 04 56

Lange Eikstraat 71 (Ina Koehler)

Tweedehandsbeurs voor baby-, kinder- en tienerkleding, babyuitzet, speelgoed en fietsen

● 9.30-13.00

WOENSDAG 20 APRIL**VLEZENBEEK**

De Merselborre 02-371 22 62

Schaliestraat 2

Happy Dance:

dansdag voor personen met een beperking

● 19.15 visueel beperkte dan-
sers; 19.45 auditief beperkte

dansers; 20.15 rolstoeldansers

duo en combi; 20.45 voor alle

deelnemers en belangstellenden

ZONDAG 1 MEI**LINKEBEEK**

GC De Moelie 02-380 77 51

Sint-Sebastiaanstraat 14

● Zeepkistenrace met om

10.00 homologatie, om 11.00

testritten en om 14.00 start

zeepkistenrace

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 mei tot 4 juni 2005 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 3 april a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02-767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres:

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van Floris De Smedt.

VORMGEVING Mega.L.Una, Brussel

DRUK A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaarts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Overheid probeert vat te krijgen op de op hol geslagen woningmarkt

FOTO: FILIP CLAASSENS

De prijzen van gronden en huizen in de Vlaamse rand rond Brussel swingen de pan uit en de doorsnee Vlaamse inwoner van de gemeenten in de rand krijgt het steeds moeilijker om die te betalen. De Vlaamse overheid wil via een aantal maatregelen het tij keren, maar vat krijgen op een op hol geslagen woningmarkt is een erg moeilijke zaak.

22

AL RUIM TWEE JAAR OP ZOEK

De zoektocht van Ann (27) en Geert (28) naar een betaalbare woning in de Noordrand duurt nu al meer dan twee jaar. 'We hadden nooit verwacht dat het zo moeilijk zou zijn', zucht Geert. 'We hebben intussen al de hele regio uitgekamd op zoek naar een kleine woning waar je meteen kunt intrekken. Ons budget ligt rond de 125.000 euro wat voor sommige mensen misschien een belachelijk bedrag lijkt. We hebben allebei een vaste job en we proberen zuinig te leven, maar veel hebben we nog niet kunnen sparen. Ik durf niet te tellen hoeveel weekends we al hebben besteed aan het bekijken van huizen. Ze zijn allemaal veel te duur voor wat ze bieden of gewoon in heel slechte staat. De huizen die binnen ons budget liggen, moeten eerst nog opgeknapt worden en ook dat kost handenvol geld. Een eigen woning in de buurt waar we allebei zijn opgegroeid en waar onze familie woont, lijkt steeds meer een verre droom.'

Blijkens een recent onderzoek dat Vlaams minister van Wonen Marino Keulen liet uitvoeren, verhuizen elk jaar gemiddeld 3000 Vlamingen uit het arrondissement Halle-Vilvoorde naar Wallonië. De meesten ruilen Vlaanderen voor Oost-Henegouwen of Waals-Brabant. Die evolutie heeft ongetwijfeld veel te maken met de hoge grond- en woningprijzen in de Vlaamse rand rond Brussel. In tien jaar tijd stegen de grondprijzen er gemiddeld van 25,63 euro in 1992 tot bijna 77 euro per vierkante meter in 2002. De voorbije twee jaar zijn de prijzen nog spectaculairder de hoogte ingegaan.

'De doorsnee Vlaamse inwoners van de gemeenten in de Vlaamse rand, en meer bepaald de jongeren, kunnen de grond- en woningprijzen niet meer betalen. Daarom zien ze zich genoodzaakt uit te wijken naar andere gemeenten waar de prijzen niet zo hoog liggen. Als die tendens zich blijft doorzetten, krijg je een situatie waarbij alleen nog ouderen, al dan niet gepensioneerd, binnen de gemeenten van de Vlaamse rand wonen. De woonproblematiek in de rand zorgt dus voor een uitstroom van lokale, Vlaamse jongeren en een zekere vergrijzing van deze gemeenten', klinkt het op het kabinet van Vlaams minister van Wonen Marino Keulen bij monde van woordvoerder Frank Beckx.

Vlabinvest brengt weinig soelaas

De Vlaamse regering wil de Vlamingen in de rand helpen met een actief woonbeleid, zo blijkt uit het regeerakkoord. Vlabinvest, de woonmaatschappij van de Vlaamse overheid, moet daartoe het instrument bij uitstek worden. Vlabinvest werd in 1992 opgericht om gezinnen en alleenstaanden met een klein tot middelgroot inkomen te helpen betaalbare huisvesting te vinden en er op die manier voor te zorgen dat ze in hun vertrouwde omgeving kunnen blijven wonen. De woonmaatschappij was tot nog toe actief in de zes faciliteitengemeenten en de druivengemeenten Hoeilaart, Overijse en Tervuren. Gezien de problematiek van de hoge prijzen zich al lang niet meer tot die gemeenten beperkt, wordt het actieterrein van Vlabinvest uitgebreid tot de hele regio Halle-Vilvoorde en Kortenberg, Bertem en Huldenberg. Vlabinvest krijgt in die gemeenten een voorkeurecht en de voorwaarden om een woning of appartement van de woonmaatschappij te betrekken, worden versoepeld. Wie in aanmerking wil komen voor een Vlabinvest-woning, moet onder meer een binding kunnen bewijzen met de Vlaamse rand. Vlabinvest kan in elk geval best wat bijkomende middelen en slagkracht gebruiken. De maatschappij heeft sinds haar oprichting nog maar een kleine tweehonderd woningen en appartementen gerealiseerd en bleef qua resultaat dus beneden de verwachtingen.

gen. Vlabinvest kwam vooral in de faciliteitengemeenten moeilijk van de grond en stootte op nogal wat tegenkantsing van de Franstalige gemeentebesturen aldaar.

Grote achterstand

Ook de provincie Vlaams-Brabant doet inspanningen om de inwoners van de Vlaamse rand een financieel steuntje in de rug te geven. 'De provincie maakt een prioriteit van betaalbaar en kwalitatief wonen in Vlaams-Brabant, hoewel financiële ondersteuning strikt genomen een zaak is waar we ons in het kader van het kerntakendebat eigenlijk niet meer mee bezig moeten houden', zegt Toine De Coninck, gedeputeerde voor huisvesting en grondbeleid. 'We kunnen echter niet met lede ogen blijven toezien hoe de situatie almaar dramatischer wordt.' De provincie geeft bijvoor-

beeld sociale leningen aan particulieren die een woning kopen, bouwen of verbouwen. 'De provincie geeft ook steun aan gemeenten, OCMW's, sociale huisvestingsmaatschappijen, sociale verhuurkantoren en intercommunales

'Als de overheid niet ingrijpt, zal de sociale verdringing doorgaan en zullen alleen nog begoede mensen in de rand kunnen gaan wonen'

die woonprojecten willen realiseren. Een mooi voorbeeld hiervan is het project op de terreinen van het Provinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding in Asse. Daar zal de provincie samen met de sociale huisvestingsmaatschappij Providentia 85 sociale woningen realiseren', vertelt Toine De Coninck. Zo'n samenwerkingsverband is inderdaad heel belangrijk want voor veel maatschappijen en organisaties is het financieel niet haalbaar om dergelijke woonprojecten alleen te realiseren. 'Zolang de overheid niet drastisch ingrijpt, zal de sociale verdringing doorgaan en zullen alleen nog begoede mensen in de Vlaamse rand kunnen gaan wonen. De Vlaamse overheid heeft jaren lang veel te weinig gedaan om het tij te keren. De middelen moeten fors omhoog, want de achterstand is erg groot', besluit Toine De Coninck.

Tina Deneyer

FOTO: FILIP CLAESSENS

BOUWGROND SLOKT BUDGET OP

Chloë (41) en Marc (44) hebben twee jonge kinderen en zijn op zoek naar bouwgrond in de regio Tervuren. 'Momenteel huren we een appartement, maar dat wordt met twee opgroeiende kinderen echt te klein', vertelt Chloë. 'In de regio waar we zoeken zijn sowieso erg weinig bouwgronden te koop. Als we er dan een vinden met een behoorlijke oppervlakte en een goede ligging, blijkt die het grootste deel van ons budget op te slokken, nog vòòr we één baksteen hebben gelegd. We zijn nu ongeveer zes maanden op zoek. Hopelijk vinden we alsnog een stukje grond dat min of meer aan onze verwachtingen voldoet. Zo niet moeten we zoals veel van onze vrienden naar Wallonië verhuizen, maar dat zou ik erg jammer vinden.'

ZONDER STEUN VAN DE FAMILIE WAS HET NIET GELUKT

Mieke (34) en haar vriend bouwden onlangs een huis in het Kampenhoutse Nederokkerzeel. 'We hebben vooral in gemeenten als Kampenhout en Steenokkerzeel gezocht naar bouwgrond om de files van en naar ons werk te vermijden. Na ongeveer een jaar zoeken, hebben we een stuk grond gevonden van 6 are waarvoor we 75.000 euro hebben betaald, dat is dus 125 euro per vierkante meter betaald. Onze woning heeft ongeveer 175.000 euro gekost. Het is een huis met 160 vierkante meter bewoonbare oppervlakte, wat niet veel is, maar voor ons is het groot genoeg. Alles samen hebben we dus 250.000 euro gespendeerd. Gelukkig hebben we financiële steun gekregen van onze familie, want anders was het moeilijk haalbaar geweest.'

PRIJZEN SWINGEN DE PAN UIT

Toon (35) woont al zijn hele leven in Meise en wil daar samen met zijn vrouw graag een huis bouwen. 'Ik woon sinds mijn geboorte in Meise. Vijf jaar geleden zijn mijn vrouw en ik in een huurappartement getrokken in Wolvertem, maar zo'n jaar geleden vonden we dat de tijd rijp was om een huis te bouwen en zijn we beginnen zoeken naar een stukje bouwgrond in Meise.

De prijzen swingen echt wel de pan uit. We hebben nog niets gevonden dat binnen ons budget past, ook al hebben we dat intussen opgetrokken. Sommige vrienden van ons hebben ouders die bouwgrond voor hen hebben gereserveerd. Bij ons is dat helaas niet het geval en dat maakt het erg moeilijk. Voorlopig blijven we dus huren, maar hopelijk duurt dat niet meer te lang.'

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Wat voorafging. Jarenlang ging ik het onbegrip voor de Vlaamse zaak en onkunde inzake de Belgische geschiedenis te lijf door uit te leggen dat de verdeeldheid onder de Belgen geen noord-zuid kwestie is maar een hoger-lager kwestie was. De taal van de bourgeoisie voerde de bovenaan in het hele land, en de Vlaamse beweging kwam eigenlijk neer op het emancipatieproces van het werkvolk. 'Met Vlaams komt ge niet ver', was vroeger een geijkte uitdrukking onder de rijke Belgen, en het heeft lang geduurd eer die bewering werd ontkracht. De toehoorders tot wie ik mijn altijd eendere uitleg richtte - dikwijls Nederlanders en ook jonge, zelfverzekerde Vlamingen die blij gaven van onverschilligheid voor de Vlaamse zaak - schenen weliswaar te begrijpen wat ik zei, maar het een saaie, taaie geschiedenisles te vinden, gedateerd ex cathedra onderwijs.

Dat is nu voorbij. Voortaan pak ik mijn lessen 'België voor beginners' anders aan en doe ik aan aanschouwelijk onderwijs op verplaatsing. Verzamelen geblazen in Ukkel aan de Dieweg, de warempel nooit in het Frans vertaalde straatnaam waaraan de gelijknamige begraafplaats ligt, 'Cimetière du Dieweg' pour les francophones.

De Dieweg begraafplaats is klein en overzichtelijk, rechthoekig en rechtlijnig, en ze is tegelijk een en al wildgroei, wanorde en verwerping, een contrast dat meteen vertrouwd Belgisch aandoet. De graven zijn onderling even verschillend als de huizen in een Belgische straat. Naast eenvoudige stenen rijzen pompeuze bouwsels op en daartussen prijkt dan ineens een echte Horta, het mooie Art Nouveau graf dat de beroemde Belg ontwierp voor bankier Isaac Stern en zijn vrouw. De Haute Finance is trouwens flink vertegenwoordigd aan de

België voor beginners

Wie is een typische Belg? Hergé, de vader van Tintin, alias Kuifje. Wat is een voorbeeldige Belgische plek? De begraafplaats aan de Ukkelse Dieweg. En laat Hergé nu net op dat kerkhof begraven liggen. Gaat dat zien!

Dieweg; naast het graftempeltje van ridder Raphaël de Bauer, stichter van de Bank van Parijs en de Nederlanden prijkt dat van baron Léon Lambert, stichter van de Bank Lambert, en het grootste monument op het kerkhof is het neo-romaans mausoleum van de familie Allard, 'machtige financiers'. Dat laatste staat te lezen op het tweetalige A4 papier dat de bewoner van het 'doodgravershuis' aan de ingang van het kerkhof, alias de conciërge van dit rustdomein, de bezoekers meegeeft. Wel wel, wie we daar hebben, Charles Woeste, 'belangrijk Belgisch politicus, leider van de Katholieke Partij en noest tegenstander van priester Daens'. Op het graf zelf staat welteverstaan alleen een Franstalige tekst, Woeste stond boven het volk. Dat ook de families Toussaint, Hazard, Levêque, Castaigne Franstalig waren, lijkt normaal, van de families Van Lier, Vankeerberghen, Van Hollebeke, Vancampenhoud is het verwonderlijk. De begraafplaats telt honderden grafmonumenten met Franstalige teksten voor doden met Nederlandstalige namen - Persoons, Vierendeels, Verdroncken,

De Coster, De Maerschalk, De Leeuw, De Wandeleer, De Blauwe, Van den Akker. En ook de familie Biebuyck, die ervan verdacht kan worden opzettelijk de r in haar naam weggevoerd te hebben bij de (ooit ook volledig Franstalige) burgerlijke stand.

De begraafplaats Dieweg bestaat sinds 1866 en werd de laatste rustplaats pour le tout Bruxelles, haute finance, aristocratie en bourgeoisie, zeg maar la Belgique à papa, het land waarin ge met Vlaams niet ver kwam en zeker niet opklom tot de rangen waartoe al deze doden behoorden. Kwamen op dit kerkhof dan nooit Vlamingen terecht? Toch wel, minstens drie. 'Voor de kasmeester van zijn vrienden van den Bourdon' staat op een gedenkplaat aan de voet van een volkomen verweerd, overwoekerd en anoniem geworden graf, typisch Ukkels, want 'den Bourdon' zal wel een café zijn geweest in de lange Ukkelse Horzelstraat, rue du Bourdon pour les francophones. Op een ander graf ligt een gedenkplaat 'voor een beminde dochter' en dan is er nog de plaat 'Ter nagedachtenis van Mr Antoine Ryckaert', een heer die misschien al tot de oprukkende nieuwe bourgeoisie behoorde.

Ach, wat een gevit, dat taaltellen. Tenslotte ligt het oude francofone en franskiljonse België hier goed en wel begraven en is de begraafplaats aan de Dieweg vooral een boeiende funeraire, historische en artistieke plek en bovendien een klassiek romantisch decor. Bezoekers komen er niet het vroegere België aanschouwen, wel het graf van de geliefde Belg Hergé eren. Zijn grafsteen is ook Franstalig, en vermeldt alvast zijn weduwe die binnen afzienbare tijd naast hem komt te liggen, son épouse Fanny Vlamynck.

Brigitte Raskin

van huizen en tuinen

FOTO: S. HENDRIK VANDERWINKEL

Het Hallerbos, een sprookje dat je minstens één keer in je leven gezien moet hebben

Het Hallerbos (520 ha), tussen Dworp en Halle, is een van de belangrijkste en ecologisch meest waardevolle bossen in Vlaams-Brabant. Het is een van de vele restanten van het legendarische Kolenwoud dat ooit bijna het hele centrum van België bedekte.

In het begin van de 20ste eeuw was het Hallerbos op sterven na dood, want ook een bos kan oorlogsslachtoffer zijn. De Duitse bezetter had er tijdens de Wereldoorlog van 1914-1918 lelijk huisgehouden. Bijna alle grote oude bomen waren gekapt om in de Westhoek loopgraven aan te leggen. Na de oorlog werd het bos onder sekwestering geplaatst en in 1930 werd het eigendom van de Belgische staat en werd een grootscheepse herbebossingscampagne gestart, die pas in de jaren '50 voltooid was. Het huidige bomenbestand, met veel eik en beuk maar gelukkig ook veel andere boomsoorten waaronder sequoia's of mammoetbomen, is dus van vrij recente datum.

Eindeloze burenruzies

Betekende de Eerste Wereldoorlog bijna het einde van het Hallerbos, ook in de eeuwen voordien kende het bos een bijwijlen bewogen geschiedenis. In 686 liet de heilige Waltrudis het bos na aan het kapittel van Bergen. Door erfenissen kregen later graven van Henegouwen, hertogen van Bourgondië en de Habsburgers een deel van de inkomsten uit het bos. In 1648 gaf Filips IV van Spanje de stad Halle en het bos aan de hertog van Arenberg, als onderpand voor een lening. Toen de koning zijn schuld niet kon aflos-

Vanaf half april staat het Hallerbos in volle bloei. Tienduizenden blauwe boshyacinten vormen een geurend tapijt onder de hoge bomen. Het is een adembenemend gezicht, en dat op nauwelijks een paar kilometer van Brussel. Geen wonder dat het in deze periode een van de populairste weekendbestemmingen is voor veel mensen.

sen, werd de hertog in 1655 eigenaar van tweederden van het bos. Het kapittel van Sint-Waltrudis bleef eigenaar van één derde. Op dat ogenblik was het hele Hallerbos nog 1.125 ha groot. Om een einde te maken aan

Het Hallerbos is een van de belangrijkste en ecologisch meest waardevolle bossen in Vlaams-Brabant

eindeloze burenruzies lieten de eigenaars het bos in 1779 opmeten. Ze plaatsten 24 piramidevormige grenspalen met aan de ene kant het opschrift SW (van Sint Waltrudis) en aan de andere kant AR (voor Arenberg). Daarvan staan er nog altijd negentien in het bos.

Toen de Franse revolutie uitbrak, was het bos nog maar 644 ha groot. De rest was gerooid om er landbouwgrond van te maken. De Fransen ontbonden het kapittel, waardoor de hertog van Arenberg de enige eigenaar van het Hallerbos werd. Verdere boomkappingen ten voordele van de landbouw reduceerden het bos tot de huidige 520 ha. Vandaag zijn de kansen echter gekeerd: in het kader van het Bruegelproject wil de Vlaamse Gemeenschap het bos met ruim 60 ha bos- en natuurgebied uitbreiden als buffer tegen de oprukkende grootstad.

Feest voor het oog

De trots van het Hallerbos zijn echter de vele duizenden blauwe boshyacinten (*Hyacinthoides non-scripta*) die er in het voorjaar bloeien. Ze veranderen het bos gedurende enkele weken in een sprookjesachtige omgeving of een expressionistisch tafereel. Het is een van die dingen die je minstens één keer in je leven moet gezien hebben. Ook de overweldigende bloei van de bosanemonen (die iets vroeger valt) en de al even overweldigende bloei en de indringende geur van de daslook (samen met of iets later dan de hyacinten), is een feest voor het oog.

Paul Geerts

Bij de dienst Toerisme van Halle kunt u drie brochures verkrijgen voor wandelingen in het Hallerbos: de sequoiawandeling (4 km), de vlasmartwandeling (8 km) en de reebokwandeling (8 km). U vindt de dienst Toerisme op de Grote Markt I bus I in Halle, tel. 02-356 42 59, e-mail toerisme@halle.be

4 Creatieve ondernemingen in de rand

Midden januari werd het grootste passagiersvliegtuig ooit, de Airbus A 380 die 600 passagiers kan vervoeren, in Toulouse aan het publiek voorgesteld in aanwezigheid van de Franse president Jacques Chirac en de Duitse bondskanselier Gerhard Schröder. De Vlaamse minister-president Yves Leterme was niet van de partij. Nochtans levert het Zaventemse bedrijf ASCO een belangrijke bijdrage aan de bouw van deze gigantische Airbus. Het maakt de slat- en flapmechanismen voor de vleugels, de ophanging voor de motoren en de hechting van het landingsgestel. Volgens commercieel directeur Jef Maes van ASCO worden er de komende 25 jaar zo'n 1000 toestellen van dit type gebouwd en daarmee is voor ASCO een omzet gemoeid van 1,5 miljard euro. ASCO is op zijn domein momenteel wereldwijd marktleider. 'Je vindt bijna geen vliegtuigen zonder onze componenten', zegt een trotse Maes.

FAMILIEBEDRIJF ASCO WERELDWIJD ACTIEF IN VLIEGTUIGBOUW

'Je vindt bijna geen vliegtuigen zonder onze componenten'

Jef Maes is een ambitieus en veelzijdig man. Binnen het familiebedrijf ASCO dat in 1954 werd opgericht, is hij als commercieel directeur verantwoordelijk voor alle contracten, hij superviseert de budgetten van alle uitvoeringsprogramma's en staat aan het hoofd van het studie bureau van het bedrijf. Voorts doceert hij mechanica aan de VUB en vliegtuigtechnologie aan de K.U.Leuven, heeft hij zitting in de raden van bestuur van Belairbus en Flabel en treedt hij op als expert bij de Europese Commissie. 'Die nevenfuncties beoefen ik met de belangen van ASCO in het achterhoofd', benadrukt Jef Maes. 'Neem nu het zesde kaderprogramma van de Europese Commissie ter stimulering van de vliegtuigbouw. Het verdeelt 830 miljoen euro in Europa en spitst zich toe op de veiligheid van vliegtuigen, het onderzoek naar alternatieve brandstoffen en de beoordeling of monitoring van de technische staat van vliegtuigsystemen. We zijn intensief betrokken bij twee Europese uitwisselingsprogramma's. Op die manier krijgen we internationaal een goed zicht op de belangrijkste medespelers op het terrein.'

Wereldwijd marktleider

Burgerlijk ingenieur Maes kwam op dertigjarige leeftijd in dienst bij ASCO en noemt zich de pionier van de vliegtuig-

bouwafdeling. 'In de jaren '70 fabriceerde ASCO uitsluitend mechanische onderdelen voor militaire voertuigen. In de jaren '80 heb ik me toegelegd op de burgerluchtvaart. Onze Waalse partner Sonaca maakte de uitschuifbare kleppen voor de vleugels, terwijl ASCO de mechanische onderdelen voor dat uitschuifmechanisme bouwde. Van voor aan de vleugels worden die kleppen 'slats' genoemd en achteraan de vleugels heeft men het over 'flaps'. Met die systemen wordt de snelheid bij het opstijgen en dalen geregeld. Wat de slatmechanismen betreft, is ASCO momenteel wereldwijd marktleider. Je vindt bijgevolg bijna geen vliegtuigen zonder onze componenten. Daarnaast produceren we onder andere ook onderdelen waarmee de motor aan het vliegtuig wordt bevestigd. Als daarin een scheur of een barst zou komen, dan betekent dat zo goed als zeker het einde van het toestel.' Bij ASCO worden de onderdelen niet alleen ontworpen en geproduceerd, maar ook uitgetest. 'We voeren simulaties uit waarbij een onderdeel er 150 jaar vlucht op heeft zitten, wat het vijfvoudige is van de normale levensduur van een vliegtuig die momenteel 30 jaar bedraagt', legt Jef Maes uit. 'We brengen scheurtjes aan op de meest kritieke plaatsen om de reactie en de weerstand te testen. Dat is absoluut noodzakelijk omdat het gaat over de meest krachtige en vitale onderdelen van een vliegtuig.'

Jef Maes

FOTO: FILIP CLAESSENS

Eigen opleidingscentrum

Het moederbedrijf ASCO Zaventem heeft momenteel 670 werknemers. Daarnaast zijn er in het Duitse filiaal nabij Frankfurt 150 personen tewerkgesteld en in het Canadese Vancouver (British Columbia) nog eens 55 mensen. Een op de acht personeelsleden van ASCO is ingenieur van opleiding. De overige werknemers hebben minimum het technisch secundair onderwijs voltooid (TSO). Jef Maes gaat er prat op dat hij zelf TSO heeft gevolgd (toen heette het nog A3 en A2) in Molenbeek. Daarna studeerde hij verder voor burgerlijk ingenieur: in het Nederlands de richting elektrotechniek en aansluitend in het Frans de richting mechanica en vliegtuigtechniek. Een van de knelpunten en tevens grootste uitdagingen voor ASCO is het vinden van gekwalificeerd personeel. 'Om daaraan te verhelpen, hebben we een eigen opleidingscentrum

opgericht', vertelt Jef Maes. 'ASCO investeert 4,5 procent van de totale loonmassa in de opleiding en bijscholing van zijn werknemers. We hebben een samenwerkingsovereenkomst met vijf technische scholen en twee hogescholen voor de opleiding van industrieel ingenieur. Die scholen kunnen zelf niet de meest geavanceerde, gerobotiseerde apparatuur aanschaffen en daarom maken ze tijdens de opleiding gebruik van onze machines. Het is moeilijk om jongeren met een TSO-diploma te rekruteren. In het middelbaar kiezen velen voor het algemeen secundair onderwijs (ASO) in plaats van het TSO. Ze zijn bang dat ze hun handen moeten vuilmaken aan olie of zo, en beseffen niet dat je in moderne fabrieken met computers werkt. Wij maken in toenemende mate gebruik van gerobotiseerde machines. De werknemers moeten computers kunnen programmeren en bedienen.'

Onmisbare partner

Op termijn mikt ASCO op een tewerkstelling van 1000 mensen. 'De groeiperspectieven voor de luchtvaart en dus ook voor ASCO zijn bijzonder gunstig', aldus Maes. 'De gemiddelde groei in het passagiers- en vrachtverkeer in de luchtvaart is het dubbele van de gemiddelde economische groei. Als de gemiddelde economische groei bijvoorbeeld 2,5 procent bedraagt dan moet je dit groeipercentage voor de vliegtuigindustrie dus verdubbelen. Het verklaart waarom het voor de overheid rendeert om in de vliegtuigindustrie te investeren. ASCO

heeft een paar keer een beroep gedaan op overheidssteun om nieuwe technologische programma's te ontwikkelen. Als de overheid 1 euro investeert in de ontwikkeling van onze producten, dan betaalt ASCO op termijn niet alleen die ene euro terug, maar stelt daar een exportcijfer tegenover dat het veertigvoudige is. De technologische innovatie van het bedrijf is onze sterkste troef. Ik had het eerder al over de Europese programma's terzake. Daarnaast hebben we nog verschillende IWT-programma's lopen. De Vlaamse overheid financiert onderzoeksprogramma's binnen het kader van het Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch (IWT) onderzoek ten behoeve van het innovatief ondernemen.

In Europa hebben we nagenoeg geen concurrentie. Op we-

'Door onze technische knowhow zijn we een onmisbare partner bij de ontwikkeling van nieuwe types vliegtuigen'

'Aircraft that do not feature our components are few and far between'

The world's largest passenger jet, Airbus A 380, which accommodates 600 passengers, was unveiled in Toulouse in early January during a ceremony attended by President Jacques Chirac of France and Chancellor Gerard Schroeder of Germany. The Flemish Minister-President, Yves Leterme, did not participate. However, the Zaventem-based firm ASCO has made a key contribution to building this giant Airbus. It made the slat and flap systems for the wings, the suspension for the engines and the bonding for the landing gear. Jef Maes, ASCO's Commercial Manager, reports that 1,000 or so systems of this type are set to be built in the next 25 years, thereby generating a turnover of Euro 1.5 billion for ASCO. The Zaventem business is currently a world market leader in this field.'

FOTO: FILIP CLAESSENS

reldniveau zijn er alleen in de Verenigde Staten nog een drietal bedrijven die ons 'den duvel kunnen aandoen'. In dat verband is de lage dollarkoers voor een exportbedrijf als het onze een ernstig probleem. Op twee jaar tijd is de dollar immers met dertig procent gedaald. Toch hebben we een bepaald segment in de markt van de vliegtuigbouw veroverd waar anderen hun tanden op stuk bijten. Bij de productie van slats maken we bijvoorbeeld gebruik van een speciale titaan- en staallegering waar anderen hopeloos mee in de knoei geraken. We zijn de leverancier van unieke, uitgelezen producten. Onze technische knowhow zorgt ervoor dat we een onmisbare partner zijn bij de ontwikkeling van nieuwe types vliegtuigen. Zo is er de Airbus 350 en 380, de A 400 M ter vervanging van de C 130 en het nieuwe type Boeing 7 E 7. Daarin hebben we een vaste stek.

Onze ingenieurs zitten mee in de studie bureaus waar de allereerste concepten van nieuwe types vliegtuigen worden getekend. Dat houdt in dat we mee investeren in nieuwe toestellen en dus ook mee het risico dragen van die nieuwe productie; 'risk sharing' noemen we dat. Voor het fameuze A 380 passagiersvliegtuig heeft ASCO ongeveer 50 miljoen euro mee geïnvesteerd.'

Stijgend zakencijfer

ASCO is volledig eigendom van de familie Boas die alle aandelen in handen heeft. 'Ik ben begonnen onder Roger Boas die geboren werd in 1937 en nog altijd actief is in het bedrijf', vertelt Jef Maes. 'De oudste zoon Christian Boas is afgevaardigde beheerder en de jongere zoon Emile is auditor van het bedrijf. ASCO boert goed: de productie levert voldoende financiële middelen op en het heeft voor zijn expansie geen behoefte aan de beurs. Het omzetcijfer zal in 2005 op ongeveer 150 miljoen euro uitkomen en tegen 2008 voorzie ik, op basis van de bestaande orders, een zakencijfer van 200 miljoen euro. Als ik over tien jaar met pensioen ga, zullen we met de huidige gunstige vooruitzichten een recordomzet van meer dan 250 miljoen halen. In oude Belgische franken omgerekend gaat het om meer dan 10 miljard frank. ASCO herinvesteert twintig procent van zijn omzet in het bedrijf, waarvan tien procent in nieuwe, gerobotiseerde machines en tien procent in de ontwikkeling van nieuwe technologie en producten. Dit is trouwens een absolute voorwaarde om de concurrentie aan te kunnen met de lage loonlanden en deze bloeiende onderneming verder te laten floreren.'

Gerard Hautekeur

RESTAURANDT

FOTO'S: FILIP CLAESSENS

Culinaire wiskunde in Schepdaal

Het concept van *Regel van 5* is even eenvoudig als origineel. 'Wij hebben een keuzemenu waarbij je kunt kiezen uit 5 voorgerechten en 5 hoofdgerechten en dat voor één prijs', verduidelijkt Jan Boen. 'Naast onze keuzemenu is er ook een à la carte-menu. Ook hier werken we met 5 voorgerechten, 5 hoofdgerechten en 5 nagegerechten.' Een strikte scheiding tussen beide menu's is er niet. 'Vandaag moet je flexibel zijn, dus er zijn heel veel combinaties mogelijk.' Jan Boen trekt de formule zelfs door op de wijnkaart. 'We besloten de wijnen niet te groeperen per land maar per prijsklasse. Zo zijn er 5 prijsklassen en daarin kun je telkens uit 5 wijnen kiezen.'

Niet alleen de menuformule heeft een wiskundige inslag, ook het interieur van het restaurant doet wat aan meetkunde denken: de muren zijn strak afgelijnd doordat verschillende kleuren werden gebruikt. Het mooie sfeerlicht kaatst trapeze-figuren op de muren en de strakke donker houten tafels maken het geheel knap af.

Drie vlees- en twee visgerechten

Het menu dat we krijgen aangereikt, is voornamelijk geïnspireerd op de Belgisch-Franse keuken en wordt elke maand aangepast. Voor de samenstelling houdt de kok onder meer rekening met seizoensgebonden gerechten. Telkens is er keuze uit 3 vlees- en 2 visgerechten. 'Er zijn wel enkele blijvers. Zo staat de 'Paling in het Groen' (20 euro) bijna elke maand op het menu en ook de 'Contrefilet' (37 euro voor 2 personen) en de 'Zeetong Meunière'

Toen het huurcontract van het pand in Huizingen waar zijn restaurant gevestigd was ten einde liep, besliste Jan Boen om terug te gaan naar zijn geboortedorp Schepdaal. Hij kocht er een huis dat in enkele maanden werd omgetoverd tot zijn nieuwe restaurant *Regel van 5*. Een schot in de roos, want als we vijf maanden na de opening de zaak binnenstappen, zijn we blij dat we hebben gereserveerd.

(dagprijs) laten we vaak staan', legt Jan Boen uit.

Terwijl we op het voorgerecht wachten, komen knapperige stukjes brood op tafel samen met een smaakmaker: een stukje gerookte zalm met een

*Het concept van *Regel van 5* is even eenvoudig als origineel: je kunt kiezen uit 5 voorgerechten en 5 hoofdgerechten voor één prijs*

slaasje van asperges. Daarna is het wel even geduld oefenen want voor een snelle hap ben je niet aan het juiste adres in *Regel van 5*. Als voorgerecht koos ik voor 'Sint-Jakobsnootjes met Bayonne-hesp', een niet zo gebruikelijke combinatie die ik wel eens wil proeven. Je krijgt 4 grote zeevruchten

voorgeschoteld in een licht roomsausje, maar omdat de hesp in kleine stukjes door de saus is gemengd, gaat het smaak-effect ervan een beetje verloren. Als hoofdschotel koos mijn tafelenote voor filet pur met een sausje van boschampignons (18,5 euro). Ze krijgt een mals stuk vlees, waarbij de saus apart in een potje wordt geserveerd. Een stronkje witloof met een tomaatje zorgen voor de gezonde toets. De knapperige, goudgele frietjes gaan na het opdienen terug naar de keuken om ze warm te houden: een fijne attentie. Zelf koos ik voor lamsnoot met een gratin van groentjes zoals paprika en ajuin en een rōsti waarin kruiden en stukjes spek zitten. Zeker een aanrader, maar misschien had de portie net iets groter mogen zijn! Voor het menu betaal je 27 euro (40 euro met wijn en koffie inbegrepen). Niet weinig, maar daarvoor krijgt je wel kwaliteit op je bord.

Beter gecamoufleerd

Een dessert kan er niet meer bij, maar een koffie kan nog net, zeker als ik op de kaart een Italiaans merk zie staan dat bekend is voor zijn cappuccino's. Tegen beter weten in? Misschien wel, want drie keer helaas! De room was beter gecamoufleerd, maar room blijft room. Dat verandert niets aan het feit dat *Regel van 5* een goed restaurant is om je eens een avondje lekker te laten verwennen! **Veronique Verlinden**

Regel van 5, Geraardsbergsestraat 115, 1703 Schepdaal, tel. 02-569.68.58, www.regelvan5.be
Dinsdagavond en woensdag gesloten

Anderstaligen halen taalvaardigheid Nederlands niet onderuit

De taalvaardigheid Nederlands van zuiver Nederlandstalige leerlingen verschilt niet beduidend naargelang het gaat om een klas met alleen Nederlandstalige leerlingen of met een meer gemengd of anderstalig publiek. Dat blijkt uit een onderzoek in de 24 Nederlandstalige lagere scholen in de Vlaamse rand dat het Steunpunt Nederlands als Tweede Taal (NT2) van de K.U.Leuven in 2004 uitvoerde in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant. Meer dan 1000 leerlingen en leerkrachten werden daarvoor ondervraagd.

Met dit onderzoek wilde de provincie te weten komen of het toenemend aantal anderstalige leerlingen in de Nederlandstalige scholen in de Vlaamse rand een gevaar vormt voor de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs.

Ten behoeve van het onderzoek werden van alle leerlingen uit het 3de en 6de leerjaar taalvaardigheidstoetsen afgenomen, die meer dan behoorlijke resultaten opleverden. Ruim 50 procent van de leerlingen haalde zelfs een niveau boven het Vlaams gemiddeld (A- of B-score) en slechts bij 1 op 5 situeerde de score zich in de risicocategorieën D (zwak) of E (zeer zwak). Leerlingen die beantwoorden aan de GOK-criteria (moeder niet in het bezit van diploma secundair onderwijs, leerling leeft buiten gezinsverband, gezin leeft van vervangingsinkomen, ...), met een anderstalige achtergrond of afkomstig uit een lagere beroepsklasse scoorden echter systematisch lager.

Geen andere talen in de klas

'Het is opmerkelijk dat de mate waarin een school een gemengd publiek heeft geen weerslag lijkt te hebben op de taalvaardigheid van zuiver Nederlandstalige leerlingen. Leerlingen in een school met een overwegend Nederlands publiek scoren niet beduidend anders dan in scholen met een meer

FOTO: PASCAL VIGNERON

gemengd of anderstalig publiek. Nederlandstalige leerlingen zijn dus niet de dupe van een groot aantal anderstalige leerlingen in de klas', aldus Prof. Kris Van den Branden (KUL) die het onderzoek uitvoerde. Gedeputeerde Toine De Coninck (sp.a) die bevoegd is voor het Vlaams karakter van de rand, vindt dit natuurlijk goed nieuws.

Uit een ondervraging van de leerkrachten blijkt dat in de scholen veel belang wordt gehecht aan het Nederlands en het correct gebruik ervan. De taal die de leerlingen thuis spreken, wordt in de klas vrijwel niet toegestaan, slechts heel af en toe wordt vertaald in het Frans of in een andere taal. Is er in de klas weinig of geen plaats voor dialect, Frans of andere talen, dan wordt er volgens de helft van de ondervraagde leerkrachten op de speelplaats wel degelijk Frans gesproken.

Krachtige leeromgeving

Bij een vergelijking van de zes sterkst presterende scholen met de zes zwakste valt het op dat niet alleen kenmerken van leerlingen (GOK, werksituatie, anderstalig) een rol spelen, maar ook klimaatkenmerken in de school. Wat dit laatste betreft gaat het vooral over de verwachtingen ten aanzien van de prestaties van de leerlingen, het positief omgaan met aanwezige diversiteit, controle en ordelijk verloop in de klas, positieve relaties tussen de leerlingen, een duidelijke regelgeving en verwach-

tingen van de leerkracht. Dat de scholen op dit vlak goed scoren, blijkt uit het feit dat de gemiddelde leerling zich duidelijk thuis voelt op school en in de klas. De onderzoekers pleiten er voor dat scholen systematisch 'krachtige leeromgevingen' zouden creëren, waarbij de leerervaringen en -prestaties van alle leerlingen consequent worden opgevolgd.

Luc Vanheerentals

U kunt het onderzoek downloaden op de website www.vlaamsbrabant.be/vlaamskarakter, onder de rubriek 'Ondersteuning kleuter- en lagere scholen in de Vlaamse rand'.

La connaissance du néerlandais non influencée par la présence d'élèves allophones

Le nombre croissant d'élèves allophones dans les écoles néerlandophones de la périphérie flamande, risque-t-il de grever la qualité de l'enseignement en néerlandais? Pour trouver la réponse à cette question, la province du Brabant flamand a organisé une enquête dans 24 écoles primaires néerlandophones de la périphérie. Et quelle est la conclusion? Que les aptitudes linguistiques des élèves purement néerlandophones ne se différencie pas de manière significative selon qu'il s'agit d'une classe composée uniquement d'élèves néerlandophones ou d'un public plus mixte ou allophone. L'enquête a été réalisée en 2004 par le Steunpunt Nederlands als Tweede Taal (NT2) de la K.U.Leuven. Plus de 1000 élèves et enseignants ont été interrogés.

Edward & Antoine

"Gevaar!"

Ierse minderbroeder doopt in vier talen als het moet

Twaalf jaar geleden verhuisde de Ierse minderbroeder John Kealy naar België. Hij werd overste van het enige overgebleven Ierse klooster in Leuven, dat nu bekend staat als het Instituut voor Ierland in Europa en onder andere een belangrijke rol heeft gespeeld in de verspreiding van de Ierse literatuur. 'In de 17de eeuw wilden de Engelse protestanten de katholieken weg uit Ierland. Veel broeders zijn toen naar het vasteland gevlucht. Alleen al in Leuven hebben ze vier kloosters opgericht', vertelt hij. Sinds 2003 werkt Kealy als priester in de Saint Anthony's Parish in Kraainem, een katholieke Engelstalige parochie.

'Elke zondag krijgen we 1000 tot 1200 mensen over de vloer', zegt John Kealy. 'Uiteraard zitten er veel Ieren, Britten en Amerikanen tussen, maar ook meer en meer Afrikanen, Oost-Europeanen en anderstaligen met een Engelssprekende partner wonen onze diensten bij. Huwelijken en doopsels vieren we geregeld in twee talen. Ooit heb ik zelfs een viertalige doopviering georganiseerd. De vader van het kind was een Ier die naast het Engels ook graag wat Gaelic, de oorspronkelijke taal van Ierland, in de dienst wilde. De moeder was een Franstalige Brusselse met heel wat Vlamingen in de familie.'

Vandaar dat ze er ook graag Frans én Nederlands bij wilden. Een interessante ervaring.'

Gezelle en Timmermans als leraren

'Toen ik voor het eerst in Vlaanderen kwam, heb ik meteen beslist om Nederlands te leren. Ik was al 61, maar dat hield me niet tegen. Ik vond het te belangrijk om met mijn burens en de mensen op straat te kunnen praten', vertelt John Kealy. 'Vooral in de zomer ga ik veel wandelen en dan vind ik het heerlijk om her en der een praatje te maken.' Kealy was de eerste Ierse minderbroeder waarvan de Leuvenaars zich herinneren dat hij Nederlands kende.

'In de 19de eeuw mocht je in Ierland op school geen Iers meer spreken, zoals hier toen alles in het Frans moest'

'Ik merkte dat de mensen apprecieerden dat ik er moeite voor deed. Alleen was het in het begin moeilijk om te oefenen. Thuis sprak ik Engels, op het werk verliep alles in het Engels en de Vlamingen die ik tegenkwam, begonnen óók allemaal in het Engels tegen me.' Hij haalde zijn kennissen ertoe over om toch maar in het Nederlands met hem te praten. 'Ik vertelde dat de eigenlijke taal van Ierland Gaelic is en vroeg om dus óf Gaelic óf Nederlands

FOTO: FILIP CLAESSENS

John Kealy

tegen me te spreken - en dus werd het Nederlands', lacht hij. Ook kranten en boeken hielpen Kealy om onze taal onder de knie te krijgen. 'Ik lees graag romans en poëzie. Mijn favorieten zijn Erik Vlamincx, Felix Timmermans, Guido Gezelle en Toon Hermans.'

Taal van het volk

John Kealy komt uit het graafschap Mayo, in het westen van Ierland. 'Ons dorp lag erg afgelegen. Je had er alleen de bergen, de rotsen en de zee, een heel mooie streek!' Vandaag spreekt nog 2% van de bevolking Gaelic als eerste taal. 'Erg jammer', vindt Kealy, 'want het is een prachtige taal die de Ierse volksaard beter uitdrukt dan het Engels.' Ongeveer een vierde van de Ieren kent voldoende Gaelic om er een conversatie in te voeren en nog een aantal anderen begrijpt het, maar spreekt het niet. 'Er zijn wel heel wat auteurs die zelfs nu nog in het Gaelic schrijven.' Sinds ongeveer 30 jaar is er sprake van een heropleving van het Gaelic. Er zijn weer scholen die de taal aanleren en dat stemt John Kealy tevreden. 'In de 19de eeuw kon je de situatie van het Gaelic met die van het Nederlands vergelijken; hier moest alles in het Frans, in Ierland mocht je op school geen Iers meer spreken. De grote armoede onder de Ieren in die tijd heeft de teloorgang van het Gaelic nog in de hand gewerkt. Uiteindelijk waren ze hun taal bijna helemaal kwijt. Gelukkig is dat niet gebeurd.'

Ines Minten

Irish Franciscan friar who can conduct baptism ceremonies in four languages

The Irish Franciscan friar John Kealy moved to Belgium 12 years ago to become prior of the only remaining Irish monastery in Leuven, which is now known as the Institute of Ireland in Europe. The monastery has played a pivotal role in spreading Irish literature. 'In the 17th century, the English Protestants tried to ban the Catholic religion in Ireland. Many friars fled to the continent. In Leuven alone they created four monasteries', he says. Kealy was the first Irish Franciscan friar the people of Leuven recall knowing Dutch. Since 2003 he has been working as a priest in Saint Anthony's Parish, an English-speaking Catholic church in Kraainem.